

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 22.12.2021
COM(2021) 565 final

2021/0434 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

**om regler til forebyggelse af misbrug af skuffeselskaber til skattemæssige formål og om
ændring af direktiv 2011/16/EU**

{SEC(2021) 565 final} - {SWD(2021) 577 final} - {SWD(2021) 578 final} -
{SWD(2021) 579 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og mål**

Den 18. maj 2021 vedtog Europa-Kommissionen en meddelelse om erhvervsbeskatning i det 21. århundrede¹ for at fremme et robust, effektivt og retfærdigt selskabsskattesystem i Den Europæiske Union. Meddelelsen indeholder både en vision på lang og kort sigt om genopretningen i Europa efter covid-19-pandemien og sikringen af tilstrækkelige offentlige indtægter i de kommende år. Den har til formål at skabe et retfærdigt og stabilt erhvervsklima, der kan fremme bæredygtig vækst med høj beskæftigelse i Unionen. Dette forslag er et af de kortsigtede målrettede initiativer, der blev bebudet i meddelelsen som et middel til at forbedre det nuværende skattesystem med fokus på at sikre en retfærdig og effektiv beskatning.

Selv om der er gjort store fremskridt på dette område i de seneste år, navnlig med vedtagelsen af direktivet om bekæmpelse af skatteundgåelse (ATAD)² og udvidelsen af anvendelsesområdet for direktivet om administrativt samarbejde (DAC)³, udgør juridiske enheder uden et minimum af indhold og økonomisk aktivitet fortsat en risiko for at blive anvendt til uretmæssige skatteformål, såsom skatteunddragelse og skatteundgåelse, hvilket bekræftes af de seneste massive afsløringer i medierne⁴. Selv om der kan være gyldige grunde til at anvende sådanne enheder, er der behov for yderligere foranstaltninger for at håndtere situationer, hvor skatteydere unddrager sig deres forpligtelser i henhold til skattelovgivningen eller handler imod selve formålet med skattelovgivningen ved at misbruge virksomheder, der ikke udøver nogen egentlig økonomisk aktivitet. Resultatet af sådanne situationer er at mindske de skattepligtiges samlede skattetilsvær. Et sådant resultat fører til en forskydning af skattebyrden på bekostning af ærlige skatteydere og forvrider virksomhedernes beslutninger på det indre marked. Medmindre den håndteres effektivt, skaber denne situation et miljø med illoyal skattekonkurrence og en uretfærdig fordeling af skattebyrden. Dette direktiv finder anvendelse på alle virksomheder, der anses for at være skattemæssigt hjemmehørende, og som er berettiget til at modtage en attest om skattemæssigt hjemsted i en medlemsstat.

Med det formål at bekæmpe skatteundgåelse og skatteunddragelse, der direkte påvirker det indre markeds funktion, fastsætter dette direktiv regler til bekæmpelse af skatteundgåelse og skatteunddragelse på et specifikt område. Det imødekommer en anmodning fra Europa-Parlamentet om en EU-indsats for at bekæmpe misbrug af skuffeselskaber til skattemæssige formål og mere generelt også flere medlemsstaters, virksomheders og civilsamfundets krav om en stærkere og mere sammenhængende EU-tilgang til bekæmpelse af skatteundgåelse og skatteunddragelse.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette direktiv er en del af EU's centrale strategi for direkte selskabsbeskatning med henblik på at sikre, at alle betaler deres rimelige andel. Kommissionen har i de seneste ti år været konsekvent i forbindelse med gennemførelsen af politikker til bekæmpelse af skatteundgåelse og skatteunddragelse.

¹ COM(2021) 251 final.

² Rådets direktiv 2016/1164 af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion (EUT L 193 af 19.7.2016, s. 1).

³ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

⁴ Se f.eks. OpenLux-undersøgelsen og senest Pandora-papirerne.

Navnlig, og som eksempel, offentliggjorde Kommissionen i 2012 en henstilling om aggressiv skatteplanlægning, hvori den anbefalede medlemsstaterne specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af dobbelt ikkebeskatning og kunstige arrangementer i skattemæssig henseende. I 2016 blev direktivet om bekæmpelse af skatteundgåelse vedtaget for at sikre koordineret gennemførelse i medlemsstaterne af centrale foranstaltninger til bekæmpelse af skatteundgåelse som følge af de internationale aktioner vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud. Parallelt hermed er direktivet om administrativt samarbejde (DAC) siden dets vedtagelse i 2011 blevet revideret og udvidet ved flere lejligheder for at muliggøre en omfattende og rettidig udveksling af skatterelaterede oplysninger i hele EU, herunder om skatteafgørelser og obligatorisk indberetning af ordninger fra skatteformidlere. Fra et internationalt perspektiv er EU's liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner blevet lanceret siden 2017, bl.a. for at beskytte medlemsstaternes skattegrundlag mod tredjelandes skadelige skattepraksis.

De eksisterende skatteinstrumenter på EU-plan indeholder imidlertid ikke udtrykkelige bestemmelser, der er rettet mod skuffeselskaber, dvs. enheder, der ikke udøver nogen egentlig økonomisk aktivitet, selv om de formodentlig er involveret i en sådan, og som kan misbruges til skatteundgåelse eller skatteunddragelse. Den risiko, som sådanne enheder kan udgøre for det indre marked og specifikt for medlemsstaternes skattegrundlag, er blevet fremhævet i nylige skatterelaterede skandaler.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker (eventuelle fremtidige initiativer af relevans for det politiske område)**

Dette direktiv er en opfølgning på Kommissionens meddelelse om erhvervsbeskatning i det 21. århundrede for et robust, effektivt og retfærdigt selskabsskattesystem i EU, og det afspejler et af de politiske initiativer, der er planlagt i denne meddelelse. Det supplerer som sådan en række andre politiske initiativer, som Kommissionen fremmer parallelt, på kort og lang sigt. Disse omfatter et forslag til et direktiv om sikring af et globalt minimumsbeskatningsniveau for multinationale koncerner i EU. Dette direktiv, der har til formål at modvirke anvendelsen af skuffeselskaber, der er etableret i Unionen til skattemæssige formål, har et bredere anvendelsesområde end direktivet om et minimumsbeskatningsniveau, da det omfatter alle enheder og retlige arrangementer, der er skattemæssigt hjemmehørende i Unionen, uden nogen tærskel baseret på indtægter. På den anden side gælder de retlige rammer for minimumsbeskatningsniveauet kun for multinationale koncerner og store indenlandske koncerner med samlede indtægter på over 750 mio. EUR. Sådanne grupper falder også ind under dette direktivs anvendelsesområde. Det skyldes, at de to initiativer har forskellige formål.

Retsgrundlaget om minimumsbeskatningsniveauet vedrører udelukkende satsen, dvs. beskatningsniveauet. Det berører ikke potentielt skadelige elementer i beskatningsgrundlaget. Det drejer sig heller ikke om at undersøge, om en enhed besidder et tilstrækkeligt indhold til at udføre den aktivitet, den skal udføre. Det er korrekt, at gennemførelsen af reglerne om minimumsbeskatningsniveauet gradvist kan modvirke oprettelsen af skuffeselskaber i et vist omfang. Dette er dog endnu et ukendt resultat, som ikke kan garanteres på nuværende tidspunkt.

Desuden ville en udelukkelse fra dette direktivs anvendelsesområde af de koncerner, der er omfattet af direktivet om et minimumsbeskatningsniveau, skabe en ulige behandling af "skuffeselskaber", der tilhører mindre koncerner, som ikke opfylder tærsklen på 750 mio. EUR. Det vil for det meste være store multinationale koncerner, der vil få dispensation fra gennemsigtighedskravene og de skattemæssige konsekvenser i henhold til dette direktiv.

Yderligere bebudede initiativer omfatter forslag om at kræve, at alle EU-enheder offentliggør deres effektive skattesats på årsbasis, og om at tackle den skattemæssige skævhed til fordel for lånefinansiering ved at placere egenkapitalfinansiering på det indre marked på lige fod med gæld. Desuden er dette direktiv i overensstemmelse med og supplerer Unionens politikker vedrørende gennemsigtighed i forbindelse med oplysninger om reelt ejerskab.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Lovgivning om direkte skatter falder ind under artikel 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). I henhold hertil skal indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser have form af et direktiv.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Emnets karakter kræver et fælles tiltag i hele det indre marked.

Reglerne i dette direktiv har til formål at bekæmpe grænseoverskridende skatteundgåelse og -unddragelse og skabe en fælles ramme, der skal gennemføres i medlemsstaternes nationale lovgivning på en koordineret måde. Sådanne mål kan ikke nås på tilfredsstillende vis gennem foranstaltninger truffet af hver enkelt medlemsstat, samtidig med at den handler på egen hånd.

Anvendelsen af juridiske enheder og arrangementer uden et minimum af indhold med henblik på skatteundgåelse eller -unddragelse er normalt ikke begrænset til kun én medlemsstats område. Et centralt træk ved relevante ordninger er, at de involverer skattesystemerne i mere end én medlemsstat ad gangen. Flere medlemsstater kan derfor blive påvirket af en ordning, der omfatter brug af et skuffeselskab, der er beliggende i en anden medlemsstat.

Gennemgangen af medlemsstaternes regler til bekæmpelse af skatteundgåelse og -unddragelse tyder på fragmentering. Nogle medlemsstater har udviklet målrettede regler eller praksisser, herunder kriterier vedrørende indhold, for at modvirke misbrug af skuffeselskaber på skatteområdet. De fleste medlemsstater anvender imidlertid ikke målrettede regler, men kan anvende generelle regler om bekæmpelse af misbrug, som de normalt anvender fra sag til sag. Selv blandt de få medlemsstater, der har udviklet målrettede regler på nationalt plan, er reglerne meget forskellige og afspejler mere de nationale skattesystemer og prioriteter frem for at være målrettet mod det indre marked.

Den eksisterende fragmentering vil kunne gentage sig og muligvis forværres, hvis medlemsstaterne træffer foranstaltninger hver for sig. En sådan tilgang ville fastholde den nuværende ineffektivitet og forvridding af samspillet mellem særskilte foranstaltninger. Hvis målet er at vedtage løsninger, der fungerer for det indre marked som helhed og forbedrer dets (interne og eksterne) modstandsdygtighed over for skatteunddragelse og skatteundgåelse, som påvirker eller kan påvirke alle medlemsstater på lige fod, omfatter den rette vej frem et koordineret initiativ på EU-plan.

Desuden vil et EU-initiativ tilføre merværdi i forhold til, hvad en lang række foranstaltninger på nationalt plan kan opnå. I betragtning af, at de påtænkte regler har en grænseoverskridende dimension, og at skuffeselskaber ofte anvendes til at udhule skattegrundlaget i en anden medlemsstat end den, hvor skuffeselskabet er beliggende, er det bydende nødvendigt, at alle forslag afvejer divergerende interesser inden for det indre marked og tager det fulde billede i betragtning for at identificere fælles mål og løsninger. Dette kan kun sikres ved at udforme lovgivningen på centralt plan. Desuden vil en fælles tilgang til skuffeselskaber sikre

retssikkerhed og reducere overholdelsesomkostningerne for virksomheder, der opererer inden for EU.

En sådan fremgangsmåde er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union.

- **Proportionalitetsprincippet**

De påtænkte foranstaltninger går ikke videre end at sikre det nødvendige minimumsniveau af beskyttelse af det indre marked. Direktivet indeholder således ingen bestemmelser om en fuldstændig harmonisering, men fastsætter blot et minimumsniveau af beskyttelse af medlemsstaternes selskabsskattesystemer.

Direktivet fastsætter navnlig en test, der skal gøre det lettere for medlemsstaterne at identificere åbenbare tilfælde af skuffeselskaber, der misbruges til skattemæssige formål på en koordineret måde i hele EU. Nationale regler, herunder regler til gennemførelse af EU-retten, finder fortsat anvendelse på identifikation af skuffeselskaber, der ikke er omfattet af dette direktiv. Anvendelsen af sidstnævnte nationale regler bør også lettes ved hjælp af foranstaltningerne i dette direktiv, da medlemsstaterne vil få adgang til nye oplysninger om skuffeselskaber. Desuden fastsætter direktivet konsekvenser for skuffeselskaber under behørig hensyntagen til gældende aftaler og konventioner mellem medlemsstaterne og tredjelande med henblik på afskaffelse af dobbeltbeskatning af indkomst og, hvor det er relevant, kapital.

Direktivet sikrer således den nødvendige grad af koordinering inden for EU med henblik på at realisere dets mål. På denne baggrund går forslaget ikke videre, end hvad der nødvendigt for at nå målene, og det er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

- **Valg af retsakt**

Forslaget er et forslag til direktiv, idet det er det eneste mulige instrument i henhold til retsgrundlaget i artikel 115 i TEUF.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Den eksisterende lovgivning om bekæmpelse af skatteundgåelse omfatter ikke foranstaltninger rettet mod virksomheder, der ikke har et minimumsindhold i skattemæssig henseende. Derfor er evalueringen ikke relevant.

- **Høring af interesserede parter**

Den 4. juni 2021 iværksatte TAXUD en offentlig høring om et potentielt initiativ til bekæmpelse af brugen af skuffeselskaber og ordninger til skattemæssige formål. Den indeholdt 32 spørgsmål, der bl.a. havde til formål at afgrænse problemet og dets drivkræfter og identificere en passende form for EU-tiltag og de centrale kendetegn ved skuffeselskaber, der er i fare for at blive misbrugt til skattemæssige formål. Høringen sluttede den 27. august 2021 med i alt 50 svar.

Alle respondenter anerkender, at problemet med skatteundgåelse og skatteunddragelse fortsat eksisterer, herunder gennem misbrug af skuffeselskaber, til trods for EU's nylige foranstaltninger til bekæmpelse af skatteundgåelse. Nogle respondenter ser positivt på nye målrettede foranstaltninger til bekæmpelse af misbrug på skatteområdet, mens andre mener, at de potentielt er for tidlige.

Respondenterne peger på den lave kapacitet i medlemsstaternes skattemyndigheder og utilstrækkeligt administrativt samarbejde som de vigtigste problemfaktorer.

Hvad angår de karakteristika, der er fælles for skuffeselskaber, som udgør en risiko for misbrug til skattemæssige formål, er der bred enighed om, at fraværet af en egen bankkonto er et af dem, og at det er en indikation herpå. Der er også bred enighed om, at et andet fælles træk er, at direktørerne for størstedelens vedkommende ikke er bosiddende i det land, hvor enheden er beliggende. Der er imidlertid ikke bred enighed om relevansen af andre faktorer, såsom antallet af ansatte.

Respondenterne er desuden enige om, at skuffeenheder, der er i risiko for at blive misbrugt, er mere tilbøjelige til at blive identificeret blandt dem, der beskæftiger sig med besiddelse og forvaltning af egenkapital eller intellektuel ejendomsret eller med finansierings- og leasingaktiviteter. Selv om respondenterne mener, at et skuffeselskab, der er i risiko for at blive misbrugt, kan oprettes i en hvilken som helst juridisk form, synes de at mene, at truste er lidt mere udsatte. Hvorvidt en enhed er en lille eller mellemstor virksomhed (SMV), nævnes ikke som et relevant element, der skal tages i betragtning.

Navnlig gav 33 respondenter, som især kom fra erhvervs- og brancheorganisationer, omfattende input, der rækker ud over høringsspørgsmålene. En betydelig del af disse respondenter er i modsætning til de øvrige respondenter bekymrede for, at ny EU-lovgivning, der er rettet mod skatteunddragelse og skatteundgåelse gennem misbrug af skuffeselskaber, måske ikke er rettidig, også i lyset af de internationale drøftelser om global effektiv minimumsbeskatning.

Desuden understreger disse respondenter, at det er en udfordring at definere, hvad der er et skuffeselskab, og at vurderingen af manglende indhold afhænger af fakta og omstændigheder i den enkelte specifikke enhed. I denne forbindelse fremhæver de, at skatteydere bør have en effektiv ret til at fremlægge dokumentation for deres særlige omstændigheder. Det er nyttigt, at disse respondenter også har givet specifikke eksempler på strukturer, der kan anses for at være uden indhold, dvs. for at være skuffeselskaber, men som ikke er indført for at opnå skattefordele, men snarere af gyldige kommercielle årsager.

Ud over den offentlige høring er nationale eksperter inden for direkte beskatning blevet hørt målrettet. Der blev afholdt et møde i arbejdsgruppe IV om skattespørgsmål den 22. juni 2021, og der fulgte bilaterale konsultationer. Generelt udtrykte medlemsstaterne støtte til et nyt EU-initiativ rettet mod misbrug af skuffeselskaber med henblik på at opnå skattefordele. Medlemsstaterne hilste definitionen af fælles regler for misbrug af skuffeselskaber velkommen sammen med en ramme for administrativt samarbejde. Medlemsstaterne argumenterede også for et bredt anvendelsesområde for de nye foranstaltninger og understregede, at SMV'er også bør være omfattet. Blandt de tilgængelige politiske løsningsmodeller gav medlemsstaterne udtryk for støtte til lovgivningsmæssige tiltag.

Ved udarbejdelsen af forslaget tog Kommissionen hensyn til resultaterne af høringen. Blandt de forskellige politiske løsningsmodeller besluttede Kommissionen navnlig at gå videre med et forslag til lovgivningsmæssige og bindende foranstaltninger, dvs. et direktiv i henhold til artikel 115 i TEUF. Desuden sondres der i direktivforslaget mellem enheder, der risikerer at blive brugt som skuffeselskaber og misbrugt for at opnå skattefordele, ved at henvise til en række karakteristika, der er fælles for sådanne enheder. Specifikke skuffeselskaber defineres dog på forhånd, da de almindeligvis anvendes af gode kommercielle grunde. Ved udformningen af de særlige kriterier, der skal udpege risikovirksomheder, og ved fastlæggelsen af de tilfælde, der bør udelukkes, fordi de ikke udgør nogen risiko for skatteunddragelse eller skatteundgåelse, læner Kommissionen sig op ad input fra de berørte parter. SMV'er er ikke udelukket fra forslaget, da der er bred enighed om, at de udgør

relevante risici. I erkendelse af, at indholdet i sidste ende er et spørgsmål om kendsgerninger og omstændigheder, indeholder direktivet en mekanisme, der gør det muligt for skatteydere at anfægte resultatet af testen heri, herunder ved at dokumentere de kommercielle, ikkeskattemæssige motiver, der ligger til grund for en bestemt struktur. På samme måde kan strukturer, der ikke er etableret med det hovedformål at opnå en skattefordel, benytte sig af en mekanisme til at anmode om en forudgående fritagelse.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltninger rettet mod misbrug af skuffeselskaber i skattemæssig henseende ville være rettidige eller for tidlige, mener Kommissionen, at der faktisk er et klart behov for sådanne foranstaltninger. Behovet for sådanne foranstaltninger opstår klart i kølvandet på fortsatte skandaler om misbrug af skuffeselskaber i hele verden og specifikt i det indre marked. Den fremtidige anvendelse af reglerne om global effektiv mindstebeskatning vil ikke fuldt ud løse problemet med skuffeselskaber, da disse regler kun vil finde anvendelse på multinationale selskaber, der opfylder tærsklen på 750 mio. EUR, hvilket betyder, at alle virksomheder under denne tærskel ikke vil være omfattet af anvendelsesområdet. På samme måde anerkender Kommissionen, at beskyttelsen af medlemsstaternes beskatningsgrundlag er så meget desto vigtigere for at sikre en bæredygtig økonomi under de ekstraordinære omstændigheder, som sundhedskrisen har afstedkommet.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ved fastlæggelsen af passende foranstaltninger til bekæmpelse af misbrug af skuffeselskaber til skattemæssige formål tog Kommissionen udgangspunkt i en omfattende undersøgelse foretaget af International Bureau of Fiscal Documentation (IBFD). Undersøgelsen blev forelagt for Kommissionen i forbindelse med den offentlige høring. Den konkluderer, at EU's eksisterende foranstaltninger til bekæmpelse af skatteundgåelse ikke er tilstrækkelige til at tackle skatterelaterede spørgsmål i forbindelse med skuffeselskaber, og at en koordineret indsats til fremme af grænseoverskridende sammenhæng i den gældende skattemæssige behandling af skuffeselskaber bør hilses velkommen. Den bemærker også, at det er forholdsvis sjældent, at medlemsstaterne har regler, der specifikt er rettet mod skuffeselskaber. Desuden baserede Kommissionen sig på en undersøgelse af skuffeselskaber foretaget af en ekstern kontrahent og bestilt uafhængigt af dette initiativ.

Kommissionen baserede sig på resultaterne af disse undersøgelser ved fastlæggelsen af de særlige kendetegn, der bør udpege de enheder, der er i klar risiko for at blive skuffeselskaber og for at misbruges til at opnå skattefordele.

- **Konsekvensanalyse**

Der blev gennemført en konsekvensanalyse i forbindelse med udarbejdelsen af dette initiativ.

Den 22. oktober 2021 afgav Udvalget for Forskriftskontrol en positiv udtalelse med forbehold med hensyn til den forelagte konsekvensanalyse vedrørende det foreliggende forslag, herunder en række forslag til forbedringer⁵. Konsekvensanalyserapporten blev yderligere revideret i overensstemmelse hermed, som forklaret nedenfor.

I konsekvensanalysen undersøges fire politiske løsningsmodeller ud over referencescenariet, dvs. ingen foranstaltninger. Løsningsmodel 1 var at gennemføre bløde lovgivningstiltag ved at udvide mandatet for et eksisterende peer review-instrument, nemlig adfærdskodeksen (erhvervsbeskatning). Som et alternativ undersøgte konsekvensanalysen Kommissionens

⁵ [OP please insert the links to the summary sheet and the positive opinion of the RSB after their publication.]

mulighed for at vedtage en henstilling til medlemsstaterne. Bløde lovgivningsinstrumenter kan dog forventes at have begrænset virkning med hensyn til at løse problemet med misbrug af skuffeselskaber til skattemæssige formål, hvilket er et grænseoverskridende spørgsmål og kræver en konsekvent tilgang i hele EU, hvilket ikke kan sikres gennem blød lovgivning.

Løsningsmodel 2, 3 og 4 er lovgivningsmæssige og foreskriver et sæt regler, der bør indføres i alle medlemsstater. De er forskellige med hensyn til, i hvilket omfang der tilstræbes koordinering. Løsningsmodel 2 omfattede koordinering af kriterier og processer til identificering af skuffeselskaber samt koordinering af deres behandling. Løsningsmodel 3 omfatter, ud over løsningsmodel 2, en mekanisme til automatisk udveksling af oplysninger. Løsningsmodel 4 tilføjer til løsningsmodel 3 en forældelsesfrist for sanktioner over for enheder, der ikke overholder reglerne.

De forskellige løsningsmodeller er blevet sammenlignet med følgende kriterier: a) effektivitet med hensyn til at mindske misbrug af skuffeselskaber, b) skattegevinster for de offentlige finanser, c) efterlevelseshomkostninger for virksomheder, d) efterlevelseshomkostninger for skattemyndighederne, e) indirekte virkninger for det indre marked, f) indirekte virkninger for konkurrencen mellem virksomheder, g) indirekte virkninger for EU's konkurrenceevne, h) indirekte virkninger — sociale virkninger og i) sammenhæng. Sammenligningen viste, at løsningsmodel 2, 3 og 4 til trods for deres omkostninger kan forventes at være effektive med hensyn til at opfylde målene for dette initiativ. Blandt disse synes løsningsmodel 4 at være den bedste. Det forventes navnlig at være det, der sikrer den højeste grad af overholdelse hos de enheder, der er omfattet af anvendelsesområdet, samtidig med at det er i overensstemmelse med EU's nuværende dagsorden for bekæmpelse af skatteundgåelse og skatteunddragelse og bygger på eksisterende systemer til udveksling af oplysninger.

Økonomiske virkninger

Vurderingen af de økonomiske virkninger var underlagt databegrænsninger, fordi initiativet vedrører en type enhed, for hvilken der er alvorlig mangel på data og ingen almindeligt acceptabel definition.

Fordele

Ikke desto mindre forventes den foretrukne løsningsmodel (løsningsmodel 4) at få en positiv økonomisk virkning. Som den største direkte fordel forventes det, at der vil ske en stigning i opkrævningen af skatteindtægter ved at mindske misbrug af skuffeselskaber i EU. Selv en lille reduktion af det nuværende anslåede skattetaab (anslået til ca. 20 mia. EUR i EU) vil udgøre betydelige ekstra offentlige midler. Løsningsmodel 4 er den mest effektive, da resultatet af at identificere eksistensen af et skuffeselskab forstærkes af konsekvenserne: udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og en fælles sanktionsordning på EU-plan. Der kunne opnås visse direkte fordele ved de lovbestemte afgifter som følge af sanktionerne. Initiativet vil også give betydelige indirekte fordele. Takket være denne foranstaltning vil der blive indsamlet værdifulde oplysninger for bedre at forstå fænomenet med skuffeselskaber til skattemæssige formål. Det vil også signalere, at EU er fast besluttet på at sætte en stopper for skatteundgåelse og -unddragelse inden for sine grænser og tilskynde til overholdelse af skattereglerne.

Omkostninger

De vigtigste omkostninger i forbindelse med den valgte løsningsmodel er stigningen i efterlevelseshomkostningerne for virksomheder og skattemyndigheder. Virksomhedernes omkostninger til overholdelse af skattereglerne forventes at stige i begrænset omfang. Samlet set bør omkostningerne være relativt begrænsede, fordi antallet af virksomheder, der er omfattet af dette initiativ, forventes at være lavt (mindre end 0,3 % af alle virksomheder i

EU), og de yderligere data, der skal indberettes af dem, der er omfattet af anvendelsesområdet, bør være lette at finde og relativt enkle at levere. For skattemyndighederne forventes omkostningerne også at stige moderat. Skattemyndighederne bør udvide deres kapacitet til at forvalte de oplysninger, de har adgang til, gennemføre de systemer, der understøtter udvekslingen af oplysninger, og håndhæve de foreslåede sanktioner. Formålet med dette forslag er at finde en god balance mellem positive virkninger og ekstra byrder. Der er risici i medlemsstaternes kapacitet til at håndtere de nye ansvarsområder, f.eks. i forbindelse med forvaltningen af skatteafgørelser.

Vigtigste gennemførte ændringer

Udvalget for Forskriftskontrol afgav en positiv udtalelse med forbehold med hensyn til konsekvensanalysen. Udvalget for Forskriftskontrol bemærkede navnlig, at konsekvensanalysen ikke er tydelig med hensyn til, hvorfor skatteundgåelse og skatteunddragelse bør behandles samlet, og hvad der adskiller lovlige skuffeselskaber fra dem, der misbruges til skattemæssige formål. Udvalget for Forskriftskontrol bemærkede også, at konsekvensanalysen ikke giver et tilstrækkeligt overblik over mulige alternative og/eller supplerende foranstaltninger ud over indførelsen af EU-lovgivning. Udvalget for Forskriftskontrol bemærkede endvidere, at konsekvensanalysen bør forbedres for så vidt angår kvantitative skøn, navnlig virksomhedernes overholdelsesomkostninger, og bedre bør afspejle de forskellige interessenters synspunkter i hovedanalysen. Bilag I til konsekvensanalysen viser, hvordan bemærkningerne fra Udvalget for Forskriftskontrol blev håndteret. Flere dele af konsekvensanalysen blev revideret, og der blev tilføjet nye dele for at imødekomme de betænkeligheder, som Udvalget for Forskriftskontrol havde givet udtryk for. For det første er der tilføjet et nyt afsnit for at forklare, også ved hjælp af eksempler, hvordan skuffeselskaber kan tjene både skatteundgåelse og skatteunddragelse på samme måde, og hvorfor der derfor er grundlag for at behandle dem sammen. Desuden er konsekvensanalysen blevet revideret for at præcisere, at sondringen mellem lovlige og ikkelegitime skuffeselskaber er et spørgsmål om, hvordan de anvendes, frem for et spørgsmål konstruktion. For det andet er konsekvensanalysen blevet udvidet for i detaljer at afspejle de forskellige alternativer, der blev overvejet på et tidligt tidspunkt for at tackle den problematiske anvendelse af skuffeselskaber på skatteområdet. I den forbindelse er det blevet forklaret, hvorfor muligheden for at regulere udbydere af tjenester til trustere og selskaber som en selvstændig eller supplerende foranstaltning ikke er blevet fremmet. Årsagerne til, at indførelsen af krav vedrørende indhold anses for at være egnet til formålet, er også blevet analyseret yderligere. For det tredje er konsekvensanalysen blevet revideret, så den omfatter yderligere oplysninger om de anslåede overholdelsesomkostninger for virksomheder og forvaltninger og navnlig oplysninger om begrundelsen for overslagene, yderligere argumenter og ny dokumentation. Desuden er flere dele af hoveddelen af konsekvensanalysen blevet revideret med henblik på at medtage relevante input fra interessenter, der er indsamlet gennem offentlige og specifikke høringsprocedurer.

4. BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Se finansieringsoversigten.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Når forslaget er vedtaget som et direktiv, bør det gennemføres i medlemsstaternes nationale lovgivning senest den 30. juni 2023 og træde i kraft den 1. januar 2024. Med henblik på overvågning og evaluering af gennemførelsen af direktivet forelægger medlemsstaterne hvert år Kommissionen relevante oplysninger for hvert skatteår, herunder en liste over statistiske data. De relevante oplysninger er fastsat i direktivets artikel 12.

Hvert femte år regnet fra den [1. januar 2024] forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv. Resultaterne af dette forslag vil blive medtaget i den evalueringsrapport til Europa-Parlamentet og Rådet, som vil blive udsendt senest den [1. januar 2029].

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Direktivet er bredt inklusivt og har til formål at omfatte alle virksomheder, der kan anses for at være skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat, uanset deres retlige form. I denne forbindelse omfatter det også juridiske arrangementer, såsom interessentskaber, der anses for at være hjemmehørende i en medlemsstat i skattemæssig henseende.

Direktivet er rettet mod en særlig ordning, der anvendes til skatteundgåelse eller skatteunddragelse. Den omhandlede ordning indebærer oprettelse af virksomheder inden for EU, som angiveligt udøver en økonomisk aktivitet, men som i realiteten ikke udøver nogen økonomisk aktivitet. Grunden til, at de er etableret, er derimod, at visse skattefordele kan overføres til deres reelle ejer eller til den koncern, de tilhører, som helhed. For eksempel kan en finansiel holdingvirksomhed opkræve alle betalinger fra finansielle aktiviteter i virksomheder i forskellige EU-medlemsstater ved at drage fordel af fritagelsen for kildeskat i henhold til rente- og royaltydirektivet⁶ og derefter overføre denne indkomst til en tilknyttet virksomhed i et tredjeland med lav beskatning og dermed udnytte gunstige skatteaftaler eller endog den nationale skattelovgivning i en bestemt medlemsstat. Med henblik på at håndtere denne ordning fastlægger dette direktiv en test, der vil hjælpe medlemsstaterne med at identificere virksomheder, der udøver en økonomisk aktivitet, men som ikke har et minimum af indhold, og som misbruges med henblik på at opnå skattefordele. Denne test kan almindeligvis betegnes som en "indholdstest". Direktivet knytter desuden skattemæssige konsekvenser til de virksomheder, der ikke har et minimum af indhold (skuffeselskaber). Det indeholder også bestemmelser om automatisk udveksling af oplysninger og en mulig anmodning fra en medlemsstat til en anden om skatterevision for en bredere gruppe af virksomheder, der anses for at være udsat for en risiko (da de opfylder visse betingelser), men som ikke nødvendigvis er behæftet med indholdsmæssige mangler i forbindelse med dette direktiv. Definitionen af en passende skattemæssig behandling og informationsudveksling bør modvirke den målrettede ordning ved at neutralisere eventuelle skattefordele, der er opnået eller kan opnås.

⁶ Rådets direktiv 2003/49/EF af 3. juni 2003 om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater (EUT L 157 af 26.6.2003, s. 49).

I lyset af ovenstående er direktivet opbygget således, at det i det væsentlige afspejler den logiske rækkefølge af hvert trin i ovennævnte indholdstest. Der er syv trin: Virksomheder, der skal indberette (fordi de anses for at være "udsat for risiko"), indberetning, mulighed for fritagelse for indberetning på grund af manglende skattemæssige motiver, formodning om, at der mangler et minimum af indhold, mulighed for afkræftelse, skattemæssige konsekvenser og automatisk udveksling af oplysninger ved at stille data til rådighed i et centralt register samt potentielle anmodninger om udførelse af en skatterevison.

Virksomheder, der skal indberette

Det første trin opdeler de forskellige typer virksomheder i de virksomheder, der risikerer at mangle indhold og blive misbrugt til skattemæssige formål, i forhold til dem, der er udsat for en lav risiko. Risikotilfældene er dem, der har en række samtidige karakteristika, der sædvanligvis identificeres i virksomheder, der mangler indhold. Disse kriterier kaldes almindeligvis "gateway-kriterier". Lavrisikosager er sager, der ikke indeholder nogen eller kun nogle af disse kriterier, dvs. dem, der ikke opfylder gateway-kriterierne.

De relevante kriterier for etablering af gateways har til formål at identificere virksomheder, der tilsyneladende er involveret i grænseoverskridende aktiviteter, som er geografisk mobile, og som desuden er afhængige af andre virksomheder til deres egen administration, navnlig professionelle tredjepartstjenesteudbydere eller tilsvarende, som værende i risiko.

Lavrisikosager, der ikke opfylder gateway-kriterierne, er irrelevante i forbindelse med direktivet. Ressourcerne kan derfor fokusere på de mest risikofyldte sager, dvs. dem, der har alle relevante karakteristika og dermed opfylder gateway-kriterierne.

Af hensyn til skattesikkerheden er virksomheder, der udfører visse aktiviteter, udtrykkeligt udelukket og betragtes derfor fra starten som værende af lav risiko og irrelevante i forhold til direktivet. Disse omfatter virksomheder, der enten ikke ville opfylder gateway-kriterierne, eller, hvis de gjorde det, ville blive fundet irrelevante i forhold til direktivet på et senere trin i testen. Virksomheder, der falder ind under en hvilken som helst af disse undtagelser, behøver ikke at overveje, om de opfylder gateway-kriterierne eller ej.

Rapporter

Kun de virksomheder, der i første omgang anses for at være udsat for risiko, går videre til det andet trin, som udgør kernen i selve indholdstesten. Da disse virksomheder er udsat for risiko, anmodes de om at redegøre for deres indhold i deres selvangivelse.

Ved "indberetning om indhold" forstås tilvejebringelse af specifikke oplysninger, som normalt allerede fremgår af virksomhedens selvangivelse, på en måde, der gør det lettere at vurdere virksomhedens aktiviteter. Der fokuseres på særlige omstændigheder, som normalt er til stede i en virksomhed, der udøver en væsentlig økonomisk aktivitet.

Tre elementer anses for at være vigtige: for det første lokaler, der udelukkende er til rådighed for virksomheden, for det andet mindst én egen og aktiv bankkonto i Unionen og for det tredje mindst ét bestyrelsesmedlem, der er hjemmehørende tæt på virksomheden og engageret i dens aktiviteter, eller alternativt et tilstrækkeligt antal medarbejdere i virksomheden, som beskæftiger sig med kerneindkomstgenererende aktiviteter, og som er hjemmehørende tæt på virksomheden. En direktørs engagement i virksomhedens aktiviteter kan påvises ud fra vedkommendes kvalifikationer, som skal gøre det muligt for direktøren at spille en aktiv rolle i beslutningsprocesserne, de formelle beføjelser, han/hun har, og direktørens faktiske deltagelse i virksomhedens daglige ledelse. Hvis ingen direktør med de nødvendige kvalifikationer er hjemmehørende i nærheden af virksomheden, kan det alternativt forventes, at virksomheden har en tilstrækkelig tilknytning til den medlemsstat, hvor den angiveligt er skattemæssigt hjemmehørende, hvis de fleste af dens ansatte, der udfører daglige funktioner,

er skattemæssigt hjemmehørende i nærheden af denne medlemsstat. Beslutningstagningen bør også finde sted i den medlemsstat, hvor virksomheden er etableret. Disse specifikke elementer er udvalgt på grundlag af den internationale standard for væsentlig økonomisk aktivitet i skattemæssig henseende.

Det skal erindres, at disse elementer fastsættes med hensyn til virksomheder med grænseoverskridende aktiviteter, der er geografisk mobile, og som ikke har egne ressourcer til deres egen administration.

Desuden skal indberetningen ledsages af tilstrækkelig dokumentation, som også skal vedlægges selvangivelsen, hvis den ikke allerede er medtaget. Formålet med den krævede dokumentation er at gøre det muligt for skattemyndighederne direkte at kontrollere rigtigheden af de indberettede oplysninger og at danne sig et generelt overblik over virksomhedens situation med henblik på at overveje, om der skal indledes en skatterevision.

Formodning om, at der mangler et minimum af indhold, og at der foreligger skattemisbrug

Testens tredje trin foreskriver en passende vurdering af de oplysninger, som virksomheden indberettede i trin 2 med hensyn til indhold. Det fastsætter, hvordan resultatet af rapporteringen, dvs. virksomhedens erklæring om, at den har eller ikke har de relevante elementer, skal kvalificeres, i det mindste ved første øjekast.

En virksomhed, der udgør en risiko, eftersom den har opfyldt gateway-kriterierne, og hvis indberetning også fører til den konklusion, at den ikke indeholder mindst ét af de relevante elementer vedrørende indhold, bør anses for at være et skuffeselskab i henhold til direktivet, dvs. at den mangler indhold og misbruges til skattemæssige formål.

En virksomhed, der udgør en risiko, men hvis indberetning viser, at den har alle relevante elementer af indhold, bør antages ikke at være et skuffeselskab i direktivets forstand. Denne antagelse udelukker dog ikke, at skattemyndighederne stadig finder, at en sådan virksomhed:

- er et skuffeselskab i henhold til direktivet, fordi den fremlagte dokumentation ikke bekræfter de indberettede oplysninger, eller
- er et skuffeselskab eller mangler væsentlig økonomisk aktivitet i henhold til andre nationale regler end dette direktiv, idet der tages hensyn til den fremlagte dokumentation og/eller yderligere elementer, eller
- ikke er den retmæssige ejer af nogen form for indkomststrøm, der udbetales til den.

Afkræftelse

Det fjerde trin indebærer, at den virksomhed, der formodes at være et skuffeselskab og misbruges skattemæssigt i direktivets forstand, har ret til at bevise det modsatte, dvs. at bevise, at den har indhold eller i hvert fald ikke misbruges til skattemæssige formål. Denne mulighed er meget vigtig, fordi indholdstesten er baseret på indikatorer og som sådan muligvis ikke tager højde for de specifikke fakta og omstændigheder i hvert enkelt tilfælde. De skattepligtige vil derfor have en reel ret til at gøre gældende, at de ikke er et skuffeselskab i direktivets forstand.

For at hævde, at en formodning om at være et skuffeselskab kan afkræftes, skal de skattepligtige fremlægge konkrete beviser for de aktiviteter, de udfører, og hvordan de udfører dem. Det forventes, at den fremlagte dokumentation omfatter oplysninger om de kommercielle (dvs. ikkeskattemæssige) grunde til at oprette og opretholde virksomheden, som ikke har brug for egne lokaler og/eller bankkonti og/eller en dedikeret ledelse eller ansatte. Den forventes også at indeholde oplysninger om de ressourcer, som en sådan virksomhed faktisk anvender til at udføre sin aktivitet. Den forventes også at indeholde oplysninger, der

gør det muligt at kontrollere sammenhængen mellem virksomheden og den medlemsstat, hvor den hævder at være skattemæssigt hjemmehørende, dvs. at kontrollere, at de vigtigste beslutninger om virksomhedens værdiskabende aktiviteter træffes der.

Selv om ovennævnte oplysninger er væsentlige og skal fremlægges af den afkræftende virksomhed, står det virksomheden frit for at fremlægge yderligere oplysninger for at underbygge sin sag. Disse oplysninger bør derefter vurderes af skattemyndighederne i den stat, hvor virksomheden har sit skattemæssige hjemsted. Når skattemyndighederne finder det godtgjort, at en virksomhed afkræfter formodningen om, at der er tale om et skuffeselskab i direktivets forstand, bør de være i stand til at attestere resultatet af afkræftelsesprocessen for det pågældende skatteår. Da afkræftelsesprocessen sandsynligvis vil skabe en byrde for både virksomheden og skattemyndighederne og samtidig føre til den konklusion, at der er et minimum af skattemæssigt indhold, vil det være muligt at forlænge gyldigheden af afkræftelsen med yderligere 5 år (dvs. i alt højst 6 år) efter det relevante skatteår, forudsat at de retlige og faktiske omstændigheder, som virksomheden dokumenterer, ikke ændrer sig. Efter denne periode vil virksomheden skulle gentage afkræftelsesprocessen, hvis den ønsker det.

Fritagelse som følge af manglende skattemæssige motiver

En virksomhed, der muligvis opfylder gateway-kriterierne og/eller ikke opfylder kravene til minimumsindhold, kan anvendes til egentlige forretningsaktiviteter uden at skabe en skattefordel for sig selv, den koncern, som den er en del af, eller for den endelige reelle ejer. En sådan virksomhed bør til enhver tid have mulighed for at bevise dette og anmode om en fritagelse fra forpligtelserne i dette direktiv.

For at gøre krav på en sådan fritagelse forventes det, at virksomheden fremlægger oplysninger, der gør det muligt at sammenligne skattebyrden for den struktur eller koncern, som den indgår i, med og uden dens medvirken. Dette svarer til den undersøgelse, der anbefales for at vurdere enhver form for aggressive skatteplanlægningsordninger (Kommissionens henstilling af 6. december 2012 om aggressiv skatteplanlægning⁷).

Som det er tilfældet for afkræftelsen af formodningen, kan skatteforvaltningen på det sted, hvor virksomheden har sit skattemæssige hjemsted, anses for at være bedst i stand til at vurdere de relevante beviser, som virksomheden har fremlagt. Hvis skattemyndighederne finder det godtgjort, at inddragelsen af en bestemt virksomhed inden for koncernen ikke påvirker koncernens skattepligt, bør de kunne attestere, at virksomheden ikke risikerer at blive betragtet som et "skuffeselskab" i henhold til dette direktiv for et skatteår. Da proceduren for at opnå en fritagelse kan skabe en byrde for både virksomheden og skattemyndighederne og samtidig føre til den konklusion, at der ikke er tale om skatteunddragelse eller skattesvig, vil det være muligt at forlænge fritagelsens gyldighed med yderligere 5 år (dvs. i alt højst 6 år), forudsat at de retlige og faktiske omstændigheder, som virksomheden dokumenterer, ikke ændrer sig. Efter denne periode vil virksomheden skulle gentage processen med at anmode om fritagelse, hvis den fortsat ønsker at være fritaget og kan dokumentere, at den fortsat er berettiget til fritagelse.

Konsekvenser

Når en virksomhed formodes at være et skuffeselskab i direktivets forstand og ikke afkræfter en sådan formodning, bør de skattemæssige konsekvenser træde i kraft. Disse konsekvenser bør være forholdsmæssige og have til formål at neutralisere dens skattemæssige virkning, dvs.

⁷ EUT L 338 af 12.12.2012, s. 41.

udelukke enhver skattefordel, der er opnået eller kunne opnås gennem virksomheden i overensstemmelse med gældende aftaler eller konventioner i den medlemsstat, hvor virksomheden er hjemmehørende, eller relevante EU-direktiver, navnlig Rådets direktiv 2011/96/EU om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater og 2003/49/EF om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater. Disse fordele ville i realiteten bortfalde, hvis der blev set bort fra de relevante aftaler, konventioner og EU-direktiver med hensyn til den virksomhed, der ikke blev anset for at have et minimum af indhold, og som ikke har bevist det modsatte.

Da en virksomhed for at opnå disse fordele normalt skal fremlægge en attest for skattemæssigt hjemsted for at muliggøre en effektiv proces, vil den medlemsstat, hvor skuffeselskabet har sit skattemæssige hjemsted, enten slet ikke udstede en attest for skattemæssigt hjemsted eller udstede en attest med en advarsel, dvs. med en udtrykkelig erklæring, der forhindrer, at den anvendes med henblik på opnåelse af ovennævnte fordele. Manglende udstedelse af en attest for skattemæssigt hjemsted eller udstedelse af en særlig attest, herunder den ovenfor beskrevne advarsel, tilsidesætter ikke de nationale regler i den medlemsstat, hvor skuffeselskabet har sit skattemæssige hjemsted, for så vidt angår eventuelle skattemæssige forpligtelser i tilknytning til skuffeselskabet. Det vil kun tjene som en administrativ praksis at informere oprindelseslandet om, at det ikke bør indrømme fordelene ved sin skatteaftale med skuffeselskabets medlemsstat (eller ved de gældende EU-direktiver) til betalinger til skuffeselskabet.

Hvis skattefordele, der indrømmes virksomheden, ikke er tilladt, bør det fastlægges, hvordan indtægter til og fra virksomheden samt aktiver, der ejes af virksomheden, rent faktisk skal beskattes. Det bør navnlig fastlægges, hvilken jurisdiktion der bør have ret til at beskatte sådanne indkomststrømme og/eller aktiver. En sådan fastsættelse bør ikke påvirke den skat, der måtte gælde for selve skuffeselskabet. Det står således skuffeselskabets medlemsstat frit for fortsat at betragte skuffeselskabet som skattemæssigt hjemmehørende på dens område og beskatte de relevante indkomststrømme og/eller aktiver i henhold til sin nationale lovgivning.

Ved fordelingen af beskatningsrettigheder bør der tages hensyn til alle jurisdiktioner, der kan blive berørt af transaktioner, der involverer skuffeselskabet. Sådanne jurisdiktioner, bortset fra den medlemsstat, hvor skuffeselskabet er beliggende, er:

- i) I tilfælde af indkomststrømme: på den ene side kildejurisdiktionen eller den jurisdiktion, hvor indkomstbetaleren befinder sig, og på den anden side den jurisdiktion, hvor strømmen har sit endelige bestemmelsessted, dvs. den jurisdiktion, hvor virksomhedens aktionær er hjemmehørende
- ii) For så vidt angår fast ejendom: På den ene side kildejurisdiktionen eller den jurisdiktion, hvor aktiverne befinder sig, og på den anden side den jurisdiktion, hvor ejeren er bosiddende, dvs. den jurisdiktion, hvor virksomhedens aktionær er hjemmehørende
- iii) I tilfælde af værdifulde løsøreaktiver, såsom kunstsamlinger, yachter osv.: ejerens, dvs. aktionærens, jurisdiktion.

Fordelingen af beskatningsrettigheder berører nødvendigvis kun medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, dvs. det berører ikke og kan ikke berøre tredjelande. Det er dog sandsynligt, at der vil opstå situationer, der involverer tredjelande, f.eks. når indkomst fra et tredjeland strømmer til skuffeselskabet, eller hvor ejerne af skuffeselskabet befinder sig i et tredjeland, eller hvor skuffeselskabet ejer aktiver, der befinder sig i et tredjeland. I disse tilfælde bør aftaler om undgåelse af dobbeltbeskatning mellem en medlemsstat og et tredjeland

respekteres behørigt for så vidt angår fordelingen af beskatningsrettigheder. Hvis der ikke indgås sådanne aftaler, vil den pågældende medlemsstat anvende sin nationale lovgivning.

Der kan opstilles fire detaljerede scenarier:

- 1) Kildejurisdiktion i et tredjeland for betaler — EU-jurisdiktion for skuffeselskab — EU-jurisdiktion for aktionær(er)

I dette tilfælde er kildejurisdiktionen ikke bundet af direktivet, mens jurisdiktionerne for skuffeselskabet og aktionæren er omfattet af anvendelsesområdet.

- Tredjelandskilde/betaler: kan pålægge national skat på den udgående betaling eller beslutte at anvende den gældende traktat med EU-aktionærjurisdiktionen
- EU-skuffeselskab: vil fortsat være skattemæssigt hjemmehørende i den pågældende medlemsstat og skal opfylde relevante forpligtelser i henhold til national lovgivning, herunder ved at indberette den modtagne betaling. Det kan være i stand til at dokumentere den skat, der er pålagt betalingen
- EU-aktionær(er): skal medtage den betaling, som skuffeselskabet har modtaget, i sin skattepligtige indkomst i henhold til national lovgivning og kan gøre krav på lempelse for enhver form for kildeskat i overensstemmelse med den gældende overenskomst med tredjelandskildejurisdiktionen. De(n) skal også tage hensyn til og fratække enhver skat, som skal betales af skuffeselskabet.

- 2) EU-kildejurisdiktion for betaler — EU-jurisdiktion for skuffeselskab — EU-jurisdiktion for aktionær(er)

I dette tilfælde er alle jurisdiktioner omfattet af direktivets anvendelsesområde og er derfor bundet af det.

- EU-kilde/betaler: har ikke ret til at beskatte betalingen, men kan opkræve national skat af den udgående betaling, i det omfang det ikke kan fastslås, om virksomhedens aktionær(er) befinder sig i EU
- EU-skuffeselskab: vil fortsat være skattemæssigt hjemmehørende i den pågældende medlemsstat og skal opfylde relevante forpligtelser i henhold til national lovgivning, herunder ved at indberette den modtagne betaling. Det kan være i stand til at dokumentere den skal, der er pålagt betalingen
- EU-aktionær(er): medtager den betaling, som skuffeselskabet har modtaget, i sin skattepligtige indkomst i henhold til national lovgivning og kan anmode om lempelse for enhver form for kildeskat, herunder i henhold til EU-direktiver. De(n) skal også tage hensyn til og fratække enhver skat, som skal betales af skuffeselskabet.

- 3) EU-kildejurisdiktion for betaler — EU-jurisdiktion for skuffeselskab — tredjelandsjurisdiktion for aktionær(er)

I dette tilfælde er det kun kilde- og skuffeselskabsjurisdiktionen, der er bundet af direktivet, mens aktionærjurisdiktionen ikke er.

- EU-kilde/betaler: beskatter den udgående betaling i henhold til gældende aftale med aktionærens/aktionærernes tredjelandsjurisdiktion eller i mangel af en sådan aftale i overensstemmelse med sin nationale ret.
- EU-skuffeselskab: vil fortsat være skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat og skal opfylde relevante forpligtelser i henhold til national

lovgivning, herunder ved at indberette den modtagne betaling. Den kan muligvis fremlægge dokumentation for den skat, der er pålagt betalingen.

- Tredjelandssaktionær(er): Selv om aktionærens eller aktionærernes jurisdiktion i tredjelands ikke er tvunget til at anvende nogen form for konsekvenser, kan den blive anmodet om at anvende en gældende skatteaftale med kildemedlemsstaten med henblik på at yde lempelse.
- 4) Kildejurisdiktion i et tredjeland for betalere — EU-jurisdiktion for skuffeselskab — tredjelandsjurisdiktion for aktionær(er)
- Tredjelandsskilde/betalere: kan pålægge indenlandsk skat på den udgående betaling eller kan beslutte at pålægge skat i henhold til den gældende skatteaftale med aktionærens/aktionærernes tredjelandsjurisdiktion, hvis den også ønsker at gennemgå EU-skuffeselskabet.
 - EU-skuffeselskab: vil fortsat være skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat og opfylde relevante forpligtelser i henhold til national lovgivning, herunder ved at indberette den modtagne betaling. Det kan være i stand til at dokumentere den skat, der er pålagt betalingen
 - Tredjelandssaktionær(er): Selv om aktionærjurisdiktionen i et tredjeland ikke er tvunget til at anvende eventuelle konsekvenser, kan den overveje at anvende en gældende traktat med kildejurisdiktionen med henblik på at yde lempelse.

Scenarier, hvor skuffeselskaber er hjemmehørende uden for EU, falder uden for direktivets anvendelsesområde.

Udveksling af oplysninger

Alle medlemsstater vil til enhver tid have adgang til oplysninger om EU-skuffeselskaberne, uden at det er nødvendigt at anmode om oplysninger. Med henblik herpå vil der fra første trin blive udvekslet oplysninger mellem medlemsstaterne, når en virksomhed klassificeres som værende udsat for risiko i henhold til dette direktiv. Udvekslingen vil også finde sted, når skatteforvaltningen i en medlemsstat foretager en vurdering på grundlag af kendsgerninger og omstændigheder i individuelle sager og beslutter at attestere, at en bestemt virksomhed har afkræftet formodningen om, at den er et skuffeselskab, eller at den bør fritages for forpligtelserne i henhold til direktivet. Dette vil sikre, at alle medlemsstater er i stand til rettidigt at få kendskab til det skøn, der udøves, og begrundelserne for hver vurdering. Medlemsstaterne vil også kunne anmode den medlemsstat, hvor virksomheden er etableret, om at foretage skatterevision, hvis de har grund til at formode, at virksomheden måske ikke har et minimum af indhold i henhold til direktivet.

For at sikre, at oplysningerne rettidigt er tilgængelige for alle medlemsstater, der kan have interesse i dem, vil oplysningerne automatisk blive udvekslet via et centralt register ved at anvende den eksisterende mekanisme for administrativt samarbejde på skatteområdet. Medlemsstaterne udveksler oplysningerne i alle ovennævnte tilfælde uden forsinkelse og under alle omstændigheder inden for 30 dage fra det tidspunkt, hvor administrationen er i besiddelse af disse oplysninger. Dette betyder senest 30 dage efter modtagelsen af selvangivelser eller senest 30 dage efter det tidspunkt, hvor forvaltningen træffer afgørelse om at attestere, at en virksomhed har afkræftet en formodning, eller at den bør være fritaget. Automatisk udveksling vil også finde sted senest 30 dage efter afslutningen af en revision af en virksomhed, der er udsat for en risiko i henhold til direktivet, hvis resultatet af en sådan revision har en indvirkning på de oplysninger, der allerede er udvekslet, eller som burde have været udvekslet for denne virksomhed. De oplysninger, der skal udveksles, er fastsat i artikel 13 i dette direktiv. Princippet er, at sådanne oplysninger bør gøre det muligt for alle

medlemsstater at modtage de oplysninger, der indberettes af risikovirksomheder med henblik på dette direktiv. Hvis en medlemsstats administration vurderer, at en formodning kan afkræftes, eller at der er tale om en undtagelse fra direktivets forpligtelser, bør de udvekslede oplysninger desuden gøre det muligt for de andre medlemsstater at forstå begrundelsen for denne vurdering. Andre medlemsstater bør altid kunne anmode en anden medlemsstat om en skatterevision af enhver virksomhed, der opfylder dette direktivs gateway-kriterier, hvis de er i tvivl om, hvorvidt virksomheden har det krævede minimum af indhold. Den anmodede medlemsstat bør udføre skatterevisionen inden for en rimelig tidsramme og dele resultatet med den anmodende medlemsstat. Hvis det konstateres, at der er tale om et skuffeselskab, bør udvekslingen af oplysninger ske automatisk i overensstemmelse med artikel 13 i dette direktiv.

Sanktioner

Den foreslåede lovgivning overlader det til medlemsstaterne at fastsætte sanktioner for overtrædelse af de rapporteringsforpligtelser, der er fastsat i dette direktiv som gennemført i national ret. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning. Der bør opnås et minimum af koordinering mellem medlemsstaterne gennem fastsættelse af en minimumsbøde i henhold til de gældende bestemmelser i den finansielle sektor. Sanktionerne bør omfatte en administrativ bøde på mindst 5 % af virksomhedens omsætning. Et sådant minimumsbeløb bør tage hensyn til den specifikke regnskabsaflæggende enheds omstændigheder.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV**om regler til forebyggelse af misbrug af skuffeselskaber til skattemæssige formål og om ændring af direktiv 2011/16/EU**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 115, under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter, under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹, under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg², efter en særlig lovgivningsprocedure, ud fra følgende betragtninger:

- 1) Sikring af en retfærdig og effektiv beskatning i det indre marked og bekæmpelse af skatteundgåelse og skatteunddragelse er fortsat høje politiske prioriteter i Unionen. Selv om der i de seneste år er sket betydelige fremskridt på dette område, navnlig med vedtagelsen af Rådets direktiv 2016/1164³ om bekæmpelse af skatteundgåelse og udvidelsen af anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2011/16/EU⁴ om administrativt samarbejde, er der behov for yderligere foranstaltninger for at tackle specifikt identificerede former for skatteundgåelse og skatteunddragelse, som ikke fuldt ud er omfattet af Unionens eksisterende retlige rammer. Navnlig opretter multinationale koncerner ofte virksomheder uden et minimum af indhold for at sænke deres samlede skattepligt, herunder ved at flytte overskud væk fra visse højt beskattede medlemsstater, hvor de udøver økonomisk aktivitet, og skabe værdi for deres virksomhed. Dette forslag supplerer de fremskridt, der er gjort med hensyn til virksomhedernes gennemsigtighed gennem de krav om oplysninger om reelle ejere, der er indført ved rammen for bekæmpelse af hvidvaskning af penge, og som omhandler situationer, hvor virksomheder oprettes for at skjule det reelle ejerskab, hvad enten det drejer sig om selve virksomhederne eller om de aktiver, de forvalter og ejer, f.eks. fast ejendom eller ejendom af stor værdi.
- 2) Det anerkendes, at virksomheder, der ikke har noget minimum af indhold, kan oprettes i en medlemsstat med det hovedformål at opnå en skattefordel, navnlig ved at udhule beskatningsgrundlaget i en anden medlemsstat. Nogle medlemsstater har udviklet en lovgivningsmæssig eller administrativ ramme for at beskytte deres skattegrundlag mod

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].Endnu ikke offentliggjort i EUT.

² EUT C [...] af [...], s. [...].Endnu ikke offentliggjort i EUT.

³ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion (EUT L 193 af 19.7.2016, s. 1).

⁴ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

sådanne ordninger, men de relevante regler har ofte en begrænset virkning, da de kun finder anvendelse på en enkelt medlemsstats område og ikke effektivt tager højde for situationer, der involverer mere end én medlemsstat. Desuden er de nationale regler, der gælder på dette område, meget forskellige i Unionen, mens nogle medlemsstater slet ikke har nogen regler til at bekæmpe misbrug af virksomheder uden eller med et minimum af indhold i skattemæssig henseende.

- 3) Det er nødvendigt at fastlægge en fælles ramme for at styrke medlemsstaternes modstandsdygtighed over for metoder til skatteundgåelse og skatteunddragelse i forbindelse med brug af virksomheder, der ikke udøver økonomisk virksomhed, selv om de formodentlig udøver økonomisk aktivitet og derfor ikke har noget eller kun har et minimum af indhold i skattemæssig henseende. Dette sker for at sikre, at virksomheder, der mangler et minimum af indhold, ikke anvendes som instrumenter til skatteunddragelse eller skatteundgåelse. Da disse virksomheder kan være etableret i én medlemsstat, men kan anvendes med det resultat, at skattegrundlaget i en anden medlemsstat udhules, er det afgørende at nå til enighed om et fælles regelsæt til bestemmelse af, hvad der bør betragtes som utilstrækkeligt til skattemæssige formål i det indre marked, og til at afgrænse de specifikke skattemæssige konsekvenser, der er forbundet med et sådant utilstrækkeligt indhold. Hvis det er afgjort, at en virksomhed har tilstrækkeligt indhold i henhold til dette direktiv, bør dette ikke forhindre medlemsstaterne i fortsat at anvende regler til bekæmpelse af skatteundgåelse og skatteunddragelse, forudsat at disse er i overensstemmelse med EU-retten.
- 4) For at sikre en samlet tilgang bør reglerne finde anvendelse på alle virksomheder i Unionen, der er skattepligtige i en medlemsstat, uanset deres retlige form og status, så længe de har deres skattemæssige hjemsted i en medlemsstat og er berettiget til at opnå et certifikat for skattemæssigt hjemsted i den pågældende medlemsstat.
- 5) For at sikre et velfungerende indre marked og eventuelle reglers proportionalitet og effektivitet vil det være ønskeligt at begrænse deres anvendelsesområde til virksomheder, der risikerer at mangle et minimum af indhold og anvendes med det hovedformål at opnå en skattefordel. Det vil derfor være vigtigt at fastsætte et gateway-kriterium i form af tre kumulative, vejledende betingelser for at konkludere, hvilke virksomheder der er tilstrækkeligt risikobehæftede som nævnt ovenfor til at begrunde, at de skal underlægges indberetningskrav. En første betingelse bør gøre det muligt at identificere virksomheder, der formodentlig hovedsagelig beskæftiger sig med geografisk mobile økonomiske aktiviteter, da det normalt er vanskeligere at identificere det sted, hvor sådanne aktiviteter faktisk udføres. Sådanne aktiviteter giver normalt anledning til store passive indkomststrømme. Virksomheder, hvis indkomst hovedsagelig består af passive indtægtsstrømme, vil således opfylde denne betingelse. Det bør også tages i betragtning, at enheder, der besidder aktiver til privat brug, såsom fast ejendom, lystyachter, jefly, kunstværker eller egenkapital alene, måske ikke har indtægter i længere tid, men stadig giver mulighed for betydelige skattefordele ved at eje disse aktiver. Da rent indenlandske situationer ikke udgør en risiko for et velfungerende indre marked og bedst kan behandles på nationalt plan, bør en anden betingelse fokusere på virksomheder, der er involveret i grænseoverskridende aktiviteter. Engagement i grænseoverskridende aktiviteter bør fastlægges under hensyntagen dels til arten af virksomhedens transaktioner, indenlandske eller udenlandske, dels til dens ejendom, da enheder, der kun besidder aktiver til privat, ikke-erhvervsmæssig brug, ikke nødvendigvis deltager i transaktioner i en længere periode. Desuden bør en tredje betingelse pege på de virksomheder, der ikke har nogen eller ikke har tilstrækkelige egne ressourcer til at udføre centrale

ledelsesaktiviteter. I denne forbindelse har virksomheder, der ikke har tilstrækkelige egne ressourcer, tendens til at ansætte tredjepartsleverandører af tjenesteydelser inden for administration, ledelse, korrespondance og overholdelse af lovgivningen eller indgå relevante aftaler med tilknyttede virksomheder om levering af sådanne tjenesteydelser med henblik på at etablere og opretholde en retlig og skattemæssig tilstedeværelse. Outsourcing af visse accessoriske tjenester alene, såsom udelukkende bogføringstjenester, mens de centrale aktiviteter forbliver hos virksomheden, er ikke i sig selv nok til, at en virksomhed kan opfylde denne betingelse. Selv om sådanne tjenesteydere kan være reguleret til andre, ikkeskattemæssige formål, kan deres forpligtelser til sådanne andre formål ikke altid afbøde risikoen for, at de gør det muligt at oprette og opretholde virksomheder, der misbruges til skatteunddragelse og skatteundgåelse.

- 6) En udelukkelse fra de påtænkte regler ville være rimeligt for virksomheder, hvis aktiviteter er underlagt en tilstrækkelig grad af gennemsigtighed og derfor ikke udgør en risiko for manglende indhold i skattemæssig henseende. Virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel eller noteret på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, samt visse finansielle virksomheder, der er stærkt reguleret i Unionen, direkte eller indirekte, og som er underlagt øgede krav om gennemsigtighed og tilsyn, bør ligeledes udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde. Rene holdingselskaber, der er beliggende i samme jurisdiktion som det operationelle datterselskab og deres reelle ejer(e), kan sandsynligvis heller ikke tjene målet om at opnå en skattefordel. Tilsvarende er tilfældet med underholdingselskaber, der er beliggende i samme jurisdiktion som deres aktionær eller ultimative moderselskab. På dette grundlag bør de også udelukkes. Virksomheder, der beskæftiger et tilstrækkeligt antal personer på fuld tid og udelukkende med henblik på at udføre deres aktiviteter, bør heller ikke anses for at mangle et minimum af indhold. Selv om de ikke med rimelighed forventes at opfylde gateway-kriteriet, bør de udtrykkeligt udelukkes af hensyn til retssikkerheden.
- 7) For at skelne mellem virksomheder, der risikerer at blive anset for at mangle indhold i skattemæssig henseende, og sikre, at reglerne kun omfatter virksomheder, der ikke har noget indhold i skattemæssig henseende, bør virksomhederne give oplysninger om deres ressourcer i den medlemsstat, hvor de er skattemæssigt hjemmehørende. Sådanne oplysninger er nødvendige for at kontrollere, at virksomheden har ressourcer og faktisk udøver økonomisk virksomhed i den medlemsstat, hvor den har sit skattemæssige hjemsted, og at der er tilstrækkelig sammenhæng mellem virksomhedens indtægter eller aktiver og den pågældende medlemsstat.
- 8) For at lette gennemførelsen af dette direktiv bør virksomheder, der risikerer at mangle indhold og anvendes med det hovedformål at opnå en skattefordel, i deres årlige selvangivelse angive, at de råder over et minimumsniveau af ressourcer såsom personer og lokaler i den medlemsstat, hvor de har skattemæssigt hjemsted, og fremlægge dokumentation herfor, hvis dette er tilfældet. Selv om det erkendes, at forskellige aktiviteter kan kræve et andet niveau af eller en anden type ressourcer, vil der under alle omstændigheder kunne forventes et fælles minimumsniveau af ressourcer. Denne vurdering bør udelukkende tage sigte på at identificere virksomhedernes indhold i skattemæssig henseende og sætter ikke spørgsmålstejn ved den rolle, som "udbydere af tjenester til trustere og selskaber", som defineret i Europa-

Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849⁵, spiller i forbindelse med identifikation af hvidvaskning af penge, de dertil knyttede lovovertrædelser og finansiering af terrorisme. Omvendt kan manglen på et minimumsniveau af ressourcer anses for at være et tegn på en mangel på indhold, når en virksomhed allerede risikerer at blive anset for at mangle indhold i skattemæssig henseende. For at sikre forenelighed med relevante internationale standarder bør et fælles minimumsniveau bygge på de eksisterende EU-standarder og internationale standarder for væsentlig økonomisk aktivitet i forbindelse med præferentielle skatteordninger eller i mangel af selskabsbeskatning⁶ som udviklet inden for rammerne af forummet om skadelig skattepraksis. Det er nødvendigt at fastsætte bestemmelser om fremlæggelse af dokumentation sammen med selvangivelsen til støtte for erklæringen fra virksomheden om, at den råder over et minimum af ressourcer. Det er også nødvendigt for at gøre det muligt for administrationen at danne sig et synspunkt baseret på virksomhedens faktiske forhold og omstændigheder og beslutte, om der skal indledes en revisionsprocedure.

- 9) Af hensyn til retssikkerheden på skatteområdet er det bydende nødvendigt at fastsætte fælles regler for indholdet af virksomhedernes angivelser. Virksomheder, der opfylder gateway-kriteriet og derfor er underlagt indberetningskrav, bør formodes ikke at have tilstrækkeligt indhold til skattemæssige formål, hvis de også erklærer ikke at besidde et eller flere af de elementer, der tilsammen udgør et minimum af indhold, eller ikke fremlægger den krævede dokumentation. Virksomheder, der erklærer at besidde alle elementerne i minimumsindholdet og fremlægger den krævede dokumentation, bør i stedet formodes at have et minimum af indhold i skattemæssig henseende og bør ikke pålægges yderligere forpligtelser og konsekvenser i henhold til dette direktiv. Dette bør dog ikke berøre gældende ret og administrationens ret til at foretage en revision, herunder på grundlag af den tilhørende dokumentation, og eventuelt nå frem til en anden konklusion.
- 10) Det erkendes, at spørgsmålet om, hvorvidt en virksomhed faktisk udøver økonomisk virksomhed i skattemæssig henseende eller hovedsageligt tjener til skatteundgåelse eller skatteunddragelse, i sidste ende er et spørgsmål om faktiske forhold og omstændigheder. Dette bør vurderes fra sag til sag for hver enkelt virksomhed. Virksomheder, der formodes ikke at have et minimum af indhold i skattemæssig henseende, bør derfor have ret til at bevise det modsatte, herunder til at bevise, at de ikke primært tjener skattemæssige formål, og afkræfte en sådan formodning. Når de har opfyldt deres indberetningsforpligtelser i henhold til dette direktiv, bør de give yderligere oplysninger til administrationen i den medlemsstat, hvor de er skattemæssigt hjemmehørende. Selv om de kan fremlægge yderligere oplysninger, som de finder hensigtsmæssige, er det vigtigt at fastsætte fælles krav til, hvad der kan udgøre passende supplerende bevismateriale, og som derfor bør kræves i alle tilfælde. Hvis medlemsstaten på grundlag af sådanne yderligere beviser finder, at en

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

⁶ Generalsekretariatet for Rådet, 9637/18 FISC 241 ECOFIN 555, Adfærdskodeks (erhvervsbeskatning), Vejledning om fortolkningen af det tredje kriterium, OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project, Countering Harmful Tax Practices More Effectively, Taking into Account Transparency and Substance, Action 5: Final Report.

virksomhed har afkræftet en formodning om manglende indhold på tilfredsstillende vis, bør den kunne træffe afgørelse om at attestere, at virksomheden har et minimum af indhold i skattemæssig henseende i overensstemmelse med dette direktiv. En sådan afgørelse kan forblive gyldig i den periode, hvor de faktiske og retlige omstændigheder i virksomheden forbliver uændrede, og indtil seks år efter beslutningens udstedelse. Dette vil gøre det muligt at begrænse de ressourcer, der afsættes til sager, der bevisligt ikke udgør et skuffeselskab i henhold til direktivet.

- 11) Da formålet med dette direktiv er at forhindre skatteundgåelse og -unddragelse, der sandsynligvis vil trives gennem handlinger foretaget af virksomheder uden et minimum af indhold, og for at sikre skattemæssig sikkerhed og forbedre det indre markeds funktion, er det af afgørende betydning at give mulighed for fritagelse for virksomheder, der opfylder "gateway-kriteriet", men hvis mellemkomst ikke har nogen reel fordelagtig indvirkning på den samlede skattesituation for virksomhedens koncern eller den eller de reelle ejere. Derfor bør sådanne virksomheder have ret til at anmode administrationen i den medlemsstat, hvor de er skattemæssigt hjemmehørende, om at træffe en afgørelse, som fritager dem for helt og på forhånd at overholde de foreslåede regler. En sådan undtagelse bør også være tidsbegrænset for at give administrationen mulighed for regelmæssigt at kontrollere, at de faktiske og retlige omstændigheder, der ligger til grund for afgørelsen om undtagelse, fortsat er gyldige. Samtidig vil en eventuel forlænget varighed af en sådan afgørelse gøre det muligt at begrænse de ressourcer, der afsættes til sager, der bør være undtaget fra direktivets anvendelsesområde.
- 12) For at sikre skattemæssig sikkerhed og fair beskatning i det indre marked vil det være hensigtsmæssigt udtrykkeligt at fastsætte regler, der specificerer den skattemæssige behandling af indkomst, der tilflyder eller hidrører fra virksomheder, som har vist sig at mangle et minimum af indhold i skattemæssig henseende, og som ikke har fremlagt bevis for det modsatte eller bevis for, at de ikke tjener målet om at opnå en skattefordel. En sådan indkomst bør beskattes i den medlemsstat, hvor virksomhedens aktionær(er) er skattemæssigt hjemmehørende, som om den blev betalt direkte til sådanne aktionærer. For at undgå risikoen for dobbeltbeskatning bør der tages hensyn til den skat, der eventuelt er betalt af denne indkomst i virksomhedens medlemsstat, og denne skat bør fratrækkes i den skat, der skal betales i den medlemsstat, hvor virksomhedens aktionær(er) er hjemmehørende. Hvis virksomhedens aktionær(er) ikke er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat, bør en sådan indkomst beskattes i den jurisdiktion, hvor betaleren er skattemæssigt hjemmehørende, som om den blev betalt direkte til virksomhedens aktionær(er). Regler med tilsvarende virkning bør finde anvendelse i situationer, hvor der ikke er nogen indkomststrømme. Dette kan navnlig ske i tilfælde af besiddelse af fast ejendom eller anden ejendom af meget høj værdi alene til private formål eller i forbindelse med rene aktiebesiddelser. I betragtning af at der er risiko for, at flere virksomheder uden et minimum af indhold oprettes i en kæde, er det også vigtigt at udelukke, at indkomsten anses for skattepligtig i jurisdiktionen for en aktionær, der selv er en virksomhed uden et minimum af indhold. Fordelingen af beskatningsrettigheder i overensstemmelse med aftaler og konventioner, der indeholder bestemmelser om afskaffelse af dobbeltbeskatning af indkomst og, hvor det er relevant, kapital, der er indgået mellem en medlemsstat og et tredjeland, bør ikke berøres af dette direktiv.
- 13) For at sikre effektiviteten af den foreslåede ramme er det nødvendigt at fastsætte passende skattemæssige konsekvenser for virksomheder, der ikke har et minimum af indhold i skattemæssig henseende. Virksomheder, der har opfyldt "gateway-kriteriet",

og som formodes at mangle indhold i skattemæssig henseende, samtidig med at de ikke har fremlagt beviser for det modsatte eller beviser for, at de ikke har til formål at opnå en skattefordel, bør ikke kunne drage fordel af bestemmelserne i de aftaler og overenskomster om afskaffelse af dobbeltbeskatning af indkomst og i givet fald kapital, som den medlemsstat, hvor de er skattemæssigt hjemmehørende, er part i, og af alle andre aftaler, herunder bestemmelser i internationale aftaler om fremme og beskyttelse af investeringer, med tilsvarende formål eller virkning. Sådanne virksomheder bør ikke kunne drage fordel af Rådets direktiv 2011/96/EU⁷ og Rådets direktiv 2003/49/EF⁸. Med henblik herpå bør disse virksomheder ikke have ret til en attest for skattemæssigt hjemsted, for så vidt som dette tjener til at opnå disse fordele. Den medlemsstat, hvor virksomheden er skattemæssigt hjemmehørende, bør derfor nægte at udstede en attest for skattemæssigt hjemsted. Alternativt bør den pågældende medlemsstat kunne udstede en sådan attest, samtidig med at den ved hjælp af en advarsel angiver, at virksomheden ikke bør anvende den til at opnå skattefordele som nævnt ovenfor. Denne nægtelse af en attest for skattemæssigt hjemsted eller alternativt udstedelse af en særlig attest for skattemæssigt hjemsted bør ikke tilsidesætte de nationale regler i den medlemsstat, hvor virksomheden er hjemmehørende, for så vidt angår skattemæssigt hjemsted og relevante forpligtelser i forbindelse hermed. Det bør snarere tjene til at underrette andre medlemsstater og tredjelande om, at der ikke bør indrømmes fritagelse eller tilbagebetaling for transaktioner, der involverer denne virksomhed, på grundlag af en traktat med den medlemsstat, hvor virksomheden er etableret, eller EU-direktiver, hvis det er relevant.

- 14) I betragtning af at virksomheder uden et minimum af indhold kan anvendes til at opnå en skattefordel til skade for en anden medlemsstat end den, hvor de er skattemæssigt hjemmehørende, bør de relevante oplysninger deles med de kompetente myndigheder i andre medlemsstater. For at sikre, at alle interesserede medlemsstater har rettidig adgang til sådanne oplysninger, bør oplysningerne udveksles automatisk gennem det fælles kommunikationsnet ("CCN"), der er udviklet af Unionen. I den forbindelse bør oplysningerne registreres i et sikkert centralt register over administrativt samarbejde på beskatningsområdet, som er til rådighed for alle medlemsstater. Medlemsstaterne bør pålægges at træffe en række praktiske foranstaltninger for at standardisere udvekslingen af alle nødvendige oplysninger ved bl.a. at oprette en standardformular. Der bør desuden fastsættes sproglige krav i forbindelse med den planlagte udveksling af oplysninger, og CCN-netværket bør opgraderes. Når det er nødvendigt efter fasen med obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger i henhold til dette direktiv, bør en medlemsstat kunne henholde sig til artikel 5 i direktiv 2011/16/EU for så vidt angår udveksling af oplysninger efter anmodning for at indhente yderligere oplysninger om indberettende virksomheder fra den medlemsstat, som sådanne virksomheder ville kunne forventes at have indberettet disse oplysninger til. I betragtning af, at jo hurtigere svar på anmodninger om oplysninger modtages, desto mere effektive er de, er det hensigtsmæssigt at sikre, at der hurtigt gives svar på anmodninger om oplysninger.
- 15) Direktiv 2011/16/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

⁷ Rådets direktiv 2011/96/EU af 30. november 2011 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EUT L 345 af 29.12.2011, s. 8).

⁸ Rådets direktiv 2003/49/EF af 3. juni 2003 om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater (EUT L 157 af 26.6.2003, s. 49).

- 16) For at forbedre effektiviteten bør medlemsstaterne fastsætte sanktioner for overtrædelse af de nationale regler, der gennemfører dette direktiv. De bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. For at sikre skattemæssig sikkerhed og et minimumsniveau for koordinering på tværs af alle medlemsstater er det nødvendigt at fastsætte en minimumsbøde, der også tager hensyn til situationen i hver enkelt virksomhed. De påtænkte regler er baseret på virksomhedernes selvevaluering med hensyn til, om de opfylder gateway-kriterierne eller ej. For at sikre effektiviteten af bestemmelserne, tilskynde til tilstrækkelig overholdelse i hele Unionen og under hensyntagen til, at et skuffeselskab i en medlemsstat kan anvendes til at udhule en anden medlemsstats skattegrundlag, er det vigtigt, at enhver medlemsstat har ret til at anmode en anden medlemsstat om at foretage skatterevisorer af virksomheder, der risikerer ikke at opfylde kravet om et minimum af indhold som defineret i dette direktiv. For at styrke effektiviteten er det derfor afgørende, at den anmodede medlemsstat er forpligtet til at foretage en sådan revision og udveksle oplysninger om resultatet, selv når der ikke er fundet et skuffeselskab.
- 17) Da en korrekt gennemførelse og håndhævelse af de foreslåede regler i hver medlemsstat er afgørende for beskyttelsen af andre medlemsstaters skattegrundlag, bør Kommissionen overvåge gennemførelsen og håndhævelsen heraf. Medlemsstaterne bør derfor regelmæssigt meddele Kommissionen specifikke oplysninger, herunder statistikker, om gennemførelsen og håndhævelsen på deres område af nationale foranstaltninger, der vedtages i henhold til dette direktiv.
- 18) For at vurdere effektiviteten af de foreslåede nye regler bør Kommissionen udarbejde en evaluering på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne og andre tilgængelige data. Kommissionens rapport bør offentliggøres.
- 19) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv og direktiv 2011/16/EU, navnlig for automatisk udveksling af oplysninger mellem skattemyndigheder, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage en standardformular med et begrænset antal komponenter, herunder sprogordninger og de nødvendige praktiske foranstaltninger til opgradering af centralregistret for administrativt samarbejde på beskatningsområdet. Disse beføjelser, jf. direktiv 2011/16/EU, bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁹.
- 20) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725¹⁰.
- 21) Enhver behandling af personoplysninger, der foretages inden for rammerne af direktiv 2011/16/EU, bør være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹¹ og forordning (EU) 2018/1725. Databehandling i medfør

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne

af direktiv 2011/16/EU har udelukkende til formål at tjene almenhedens interesse, navnlig med hensyn til beskatning og bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse, sikre skatteindtægter og fremme en fair beskatning, hvilket styrker mulighederne for social, politisk og økonomisk inklusion i medlemsstaterne.

- 22) Målet for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan, grundet at sådanne virksomheder normalt er etableret i én medlemsstat, men anvendes på en måde, der påvirker beskatningsgrundlaget i en eller flere andre medlemsstater, bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1 *Genstand*

Dette direktiv fastsætter indikatorer for minimumsindholdet for virksomheder i medlemsstaterne og regler for skattemæssig behandling af de virksomheder, der ikke opfylder indikatorerne.

Artikel 2 *Anvendelsesområde*

Dette direktiv finder anvendelse på alle virksomheder, der anses for at være skattemæssigt hjemmehørende, og som er berettiget til at modtage en attest om skattemæssigt hjemsted i en medlemsstat.

Dette direktiv berører ikke andre EU-retsakter.

Artikel 3 *Definitioner*

I dette direktiv forstås ved:

- (1) "virksomhed": enhver enhed, der udøver en økonomisk aktivitet, uanset dens retlige form, som er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat
- (2) "skatteår": skatteår, kalenderår eller enhver anden passende periode til skattemæssige formål
- (3) "indtægter": summen af nettoomsætningen, andre driftsindtægter, indtægter fra kapitalinteresser, herunder udbytte modtaget fra tilknyttede virksomheder, indtægter fra andre investeringer og lån, der indgår i anlægsaktiverne, andre renteindtægter og

oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (den generelle forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

lignende indtægter som anført i bilag V og VI til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU¹²

- (4) "virksomhedens medlemsstat": den medlemsstat, hvor virksomheden er skattemæssigt hjemmehørende
- (5) "reel ejer": reel ejer som defineret i artikel 6, nr. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849
- (6) "virksomhedens aktionærer": fysiske personer eller enheder, der direkte besidder aktier, interesser, kapitalandele, kapitalinteresser, medlemsrettigheder, ret til ydelser eller tilsvarende rettigheder i virksomheden og, hvis der er tale om indirekte besiddelser, de fysiske personer eller enheder, der har kapitalinteresser i virksomheden gennem en virksomhed eller en kæde af virksomheder, hvoraf ingen opfylder de i artikel 7, stk. 1, i dette direktiv fastsatte indikatorer for et minimum af indhold.

Artikel 4 **Relevant indkomst**

I kapitel II og III forstås ved "relevant indkomst" indkomst, der henhører under en af følgende kategorier:

- a) renter eller andre indtægter fra finansielle aktiver, herunder kryptoaktiver, som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 2, i forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for kryptoaktiver og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937¹³
- b) royalties eller enhver anden indtægt fra intellektuel eller immateriel ejendom eller omsættelige tilladelser
- c) dividende og indkomst fra afhændelse af andele
- d) indkomst fra finansiell leasing
- e) indkomst fra fast ejendom
- f) indkomst fra løsøre, bortset fra kontanter, aktier eller værdipapirer, der besiddes til private formål og til en bogført værdi på over en million euro
- g) indkomst fra forsikrings- og bankvirksomhed samt anden finansiell virksomhed
- h) indkomst fra tjenesteydelser, som virksomheden har outsourcet til andre tilknyttede virksomheder.

Artikel 5 **Tilknyttet selskab**

1. I artikel 4 og 7 forstås ved "tilknyttet selskab" en person, som er knyttet til en anden person på en af følgende måder:
 - a) en person medvirker ved forvaltningen af en anden persons sager i kraft af sin mulighed for at udøve en væsentlig indflydelse på den anden person

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

¹³ COM(2020) 593 final.

- b) en person har en del af kontrollen over en anden person, da førstnævnte besidder en aktiebeholdning, der giver vedkommende mere end 25 % af stemmerettighederne
 - c) en person deltager i en anden persons kapital i kraft af en ejendomsret, som direkte eller indirekte overstiger 25 % af kapitalen
 - d) en person er berettiget til mindst 25 % af en anden persons fortjenester.
2. Hvis mere end én person deltager i den samme persons ledelse, kontrol, kapital eller fortjenester, jf. stk. 1, betragtes alle berørte personer som tilknyttede selskaber.
Hvis mere end én person deltager i den samme persons ledelse, kontrol, kapital eller fortjenester, jf. stk. 1, betragtes alle berørte personer som tilknyttede selskaber.
Hvis de samme personer deltager i ledelsen, kontrollen, kapitalen eller fortjenesterne i mere end én person, jf. stk. 1, betragtes alle de pågældende personer som tilknyttede selskaber.
3. Ved anvendelsen af stk. 1 og 2 forstås ved en person både juridiske og fysiske personer. En person, der handler sammen med en anden person for så vidt angår stemmerettigheder eller kapitalejerskab af en enhed, skal anses som indehaver af deltagelse i alle stemmerettigheder eller hele kapitalen i den pågældende enhed, der er ejet af den anden person.
4. I indirekte kapitalinteresser fastslås opfyldelsen af kriterierne i stk. 1, litra c), ved at multiplicere kapitalandelene i de successive led. En person, der råder over mere end 50 % af stemmerettighederne, anses for at råde over 100 %.
- En fysisk person, dennes ægtefælle og dennes slægtninge i opstigende eller nedstigende linje behandles som en enkelt person.

KAPITEL II

IDENTIFIKATION AF VIRKSOMHEDER, DER IKKE OPFYLDER INDIKATORERNE FOR ET MINIMUM AF INDHOLD I SKATTEMÆSSIG HENSEENDE

Artikel 6

De indberettende virksomheder

1. Medlemsstaterne kræver, at virksomheder, der opfylder følgende kriterier, indberetter følgende til medlemsstaternes kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 7:
- a) mere end 75 % af virksomhedens indtægter i de to foregående skatteår er relevant indkomst
 - b) virksomheden udøver grænseoverskridende virksomhed af en af følgende grunde:
 - i) mere end 60 % af den bogførte værdi af virksomhedens aktiver, der er omfattet af artikel 4, litra e) og f), var beliggende uden for virksomhedens medlemsstat i de to foregående skatteår
 - ii) mindst 60 % af selskabets relevante indkomst tjenes eller udbetales via grænseoverskridende transaktioner

- c) i de to foregående skatteår har virksomheden outsourcet administrationen af den daglige drift og beslutningstagningen vedrørende væsentlige funktioner.

En virksomhed, der besidder aktiver, som kan generere indtægter, der falder ind under anvendelsesområdet for artikel 4, litra e) og f), anses også for at opfylde kriteriet i første afsnit, litra a), uanset om virksomheden har haft indtægter fra disse aktiver i de to foregående skatteår, hvis den bogførte værdi af disse aktiver udgør mere end 75 % af den samlede bogførte værdi af virksomhedens aktiver.

En virksomhed, der besidder aktiver, som kan generere indtægter, der falder ind under anvendelsesområdet for artikel 4, litra c), anses også for at opfylde kriteriet i første afsnit, litra a), uanset om virksomheden har haft indtægter fra disse aktiver i de to foregående skatteår, hvis den bogførte værdi af disse aktiver udgør mere end 75 % af den samlede bogførte værdi af virksomhedens aktiver.

2. Uanset stk. 1 sikrer medlemsstaterne, at virksomheder, der henhører under en af følgende kategorier, ikke er underlagt kravene i artikel 7:

- a) selskaber, som har et omsætteligt værdipapir, der er optaget til handel eller noteret på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU¹⁴
- b) regulerede finansielle selskaber
- c) virksomheder, hvis hovedaktivitet består i at besidde andele i operationelle virksomheder i samme medlemsstat, mens deres reelle ejere også er skattemæssigt hjemmehørende i samme medlemsstat
- d) virksomheder med besiddelsesaktiviteter, der er skattemæssigt hjemmehørende i samme medlemsstat som virksomhedens aktionær(er) eller den øverste modervirksomhed som defineret i afsnit I, punkt 7, i bilag III til direktiv 2011/16/EU
- e) virksomheder med mindst fem egne fuldtidsansatte eller medarbejdere, der udelukkende udfører de aktiviteter, der genererer den relevante indkomst

Første afsnit, litra b), finder anvendelse på følgende "regulerede finansielle selskaber":

- a) kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013¹⁵.
- b) et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU¹⁶

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

- c) en forvalter af alternative investeringsfonde (FAIF) som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU (2), herunder en forvalter af Euveca i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013¹⁷, en forvalter af Eusef i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013¹⁸ og en forvalter af ELTIF'er i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/760¹⁹
- d) et administrationselskab for institutter for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS) som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF²⁰
- e) et forsikringselskab som defineret i artikel 13, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF²¹
- f) genforsikringselskaber som defineret i artikel 13, nr. 4), i direktiv 2009/138/EF
- g) en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse som defineret i artikel 1, nr. (6), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2341²²
- h) pensionsinstitutter, som forvalter pensionsordninger, der betragtes som sociale sikringsordninger omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004²³ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009²⁴ samt alle retlige enheder, der er oprettet med henblik på investering i sådanne ordninger
- i) en alternativ investeringsfond (AIF), der forvaltes af en FAIF som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 2011/61/EU, eller en AIF, der er underkastet tilsyn i henhold til gældende national ret
- j) et investeringsinstitut, jf. artikel 1, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF
- k) en central modpart som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012²⁵

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 1).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 18).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/760 af 29. april 2015 om europæiske langsigtede investeringsfonde (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 98).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 354 af 23.12.2016, s. 37).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

- l) en værdipapircentral som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014²⁶
- m) en special purpose vehicle til forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 211 i direktiv 2009/138/EF
- n) "securitiseringsenhed med særligt formål" som defineret i artikel 2, nr. (2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402²⁷
- o) et forsikringsholdingselskab som defineret i artikel 212, stk. 1, litra f), i direktiv 2009/138/EF eller et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 212, stk. 1, litra h), i direktiv 2009/138/EF, som er en del af en forsikringskoncern, der er underlagt tilsyn på koncernniveau i henhold til artikel 213 i nævnte direktiv, og som ikke er undtaget fra koncerntilsyn i henhold til artikel 214, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF.
- p) et betalingsinstitut som defineret i artikel 1, stk. 1, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366²⁸
- q) et e-pengeinstitut som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF²⁹
- r) en udbyder af crowdfundingtjenester som defineret i artikel 2, stk. 1, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503³⁰
- s) en udbyder af kryptoaktivtjenester som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 8), i [forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for kryptoaktiver og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937³¹], når denne udfører en eller flere kryptoktivistjenester som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 9), i [forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for kryptoaktiver og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937].

Artikel 7

Indikatorer for et minimum af indhold i skattemæssig henseende

1. Medlemsstaterne kræver, at virksomheder, der opfylder kriterierne i artikel 6, stk. 1, for hvert skatteår i deres årlige selvangivelse angiver, om de opfylder følgende væsentlige indikatorer:

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503 af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet og om ændring af forordning (EU) 2017/1129 og direktiv (EU) 2019/1937 (EUT L 347 af 20.10.2020, s. 1).

³¹ COM(2020) 593 final.

- a) virksomheden har egne lokaler i medlemsstaten eller lokaler udelukkende til brug for virksomheden
 - b) virksomheden har mindst én egen og aktiv bankkonto i Unionen
 - c) en af følgende indikatorer:
 - i) En eller flere af virksomhedens direktører:
 - 1) er skattemæssigt hjemmehørende i virksomhedens medlemsstat eller ikke længere væk fra denne medlemsstat, end at en sådan afstand er forenelig med den korrekte udførelse af deres opgaver
 - 2) er kvalificeret og bemyndiget til at træffe beslutninger i forbindelse med de aktiviteter, der genererer relevante indtægter for selskabet eller i forbindelse med virksomhedens aktiver
 - 3) anvender aktivt og uafhængigt regelmæssigt den i punkt (2) omhandlede tilladelse
 - 4) er ikke ansat i en virksomhed, der ikke er et tilknyttet selskab, og de varetager ikke hvervet som direktør eller tilsvarende i andre virksomheder, der ikke er tilknyttede selskaber
 - ii) størstedelen af virksomhedens fuldtidsansatte er skattemæssigt hjemmehørende i den medlemsstat, hvor virksomheden er beliggende, eller er ikke længere væk fra denne medlemsstat, end at en sådan afstand er forenelig med en korrekt udførelse af deres opgaver, og disse arbejdstagere er kvalificerede til at udføre de aktiviteter, der genererer relevante indtægter for virksomheden.
2. De i stk. 1 omhandlede virksomheder skal vedlægge dokumentation til deres selvangivelse. Dokumentationen skal indeholde følgende oplysninger:
- a) lokalernes adresse og type
 - b) bruttoindtægter og deres art
 - c) størrelsen af forretningsudgifterne og deres art
 - d) arten af de forretningsaktiviteter, der udføres for at generere den relevante indkomst
 - e) antallet af bestyrelsesmedlemmer, deres kvalifikationer, tilladelser og skattemæssige hjemsted eller antallet af fuldtidsansatte medarbejdere, der udfører de forretningsaktiviteter, som genererer den relevante indkomst, samt deres kvalifikationer og skattemæssige hjemsted
 - f) outsourcete forretningsaktiviteter
 - g) bankkontonummer, eventuelle fuldmagter til at få adgang til bankkontoen og til at anvende eller udstede betalingsinstrukser og dokumentation for kontoens aktiviteter.

Artikel 8

Formodning om et minimum af indhold i skattemæssig henseende

- 1. En virksomhed, der erklærer at opfylde alle de indikatorer for et minimum af indhold, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, og som fremlægger tilfredsstillende

dokumentation i henhold til artikel 7, stk. 2, formodes at have et minimum af indhold i skatteåret.

2. En virksomhed, der erklærer, at den ikke opfylder en eller flere af de indikatorer, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, eller ikke fremlægger tilstrækkelig dokumentation i henhold til artikel 7, stk. 2, formodes ikke at have et minimum af indhold i skatteåret.

Artikel 9

Afkræftelse af formodningen

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at tillade virksomheder, der formodes ikke at have et minimum af indhold i henhold til artikel 8, stk. 2, at afkræfte denne formodning ved at fremlægge yderligere dokumentation for de forretningsaktiviteter, de udfører for at generere relevante indtægter.
2. Med henblik på stk. 1 skal virksomhederne fremlægge følgende yderligere dokumentation:
 - a) et dokument, der gør det muligt at fastslå det forretningsmæssige rationale bag virksomhedens etablering
 - b) oplysninger om medarbejderprofilerne, herunder deres erfaringsniveau, deres beslutningskompetence i den overordnede organisation, rolle og placering i organisationsplanen, typen af ansættelseskontrakt, deres kvalifikationer og ansættelsesvarighed
 - c) konkret dokumentation for, at beslutningstagningen vedrørende den aktivitet, der genererer den relevante indkomst, finder sted i virksomhedens medlemsstat.
3. En medlemsstat anser en virksomhed for at have afkræftet formodningen, hvis den dokumentation, som virksomheden har fremlagt i henhold til stk. 2, beviser, at virksomheden har udført og til stadighed har haft kontrol over og bærer risiciene i forbindelse med de forretningsaktiviteter, der genererede de pågældende indtægter, eller, i mangel af indtægter, virksomhedens aktiver.
4. Efter udløbet af det skatteår, for hvilket virksomheden har afkræftet formodningen med succes, jf. stk. 3, kan en medlemsstat i en periode på fem år anse virksomheden for at have afkræftet formodningen på betingelse af, at virksomhedens faktiske og retlige omstændigheder forbliver uændrede i denne periode.

Artikel 10

Fritagelser

1. En medlemsstat træffer passende foranstaltninger for at give en virksomhed, der opfylder kriterierne i artikel 6, stk. 1, mulighed for at anmode om fritagelse for sine forpligtelser i henhold til dette direktiv, hvis virksomhedens eksistens ikke reducerer skattepligten for den eller de reelle ejere eller af den koncern, som virksomheden er medlem af.
2. En medlemsstat kan indrømme denne fritagelse i ét skatteår, hvis virksomheden fremlægger tilstrækkelige og objektive beviser for, at dens mellemkomst ikke fører til en skattefordel for den eller de reelle ejere eller koncernen som helhed, alt efter hvad der er relevant. Dokumentationen skal omfatte oplysninger om koncernens struktur og aktiviteter. Denne dokumentation skal gøre det muligt at sammenligne det samlede skattebeløb, som den eller de reelle ejere eller koncernen som helhed,

afhængigt af virksomhedens mellemkomst, skal betale, med det beløb, der ville skulle betales under de samme omstændigheder, hvis virksomheden ikke eksisterede.

3. Efter udgangen af det skatteår, for hvilket der er indrømmet fritagelse i henhold til stk. 2, kan en medlemsstat forlænge fritagelsens gyldighed med fem år på betingelse af, at de faktiske og retlige omstændigheder for virksomheden, herunder den eller de reelle ejere og koncernen, alt efter tilfældet, forbliver uændrede i den relevante periode.

KAPITEL III

SKATTEMÆSSIG BEHANDLING AF VIRKSOMHEDER, DER IKKE HAR ET MINIMUM AF INDHOLD I SKATTEMÆSSIG HENSEENDE

Artikel 11

Skattemæssige konsekvenser af ikke at have et minimum af indhold i skattemæssig henseende i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor virksomheden er hjemmehørende

1. Andre medlemsstater end virksomhedens medlemsstat ser bort fra alle aftaler og overenskomster om afskaffelse af dobbeltbeskatning af indkomst og i givet fald kapital, der er i kraft med virksomhedens medlemsstat, samt artikel 4, 5 og 6 i direktiv 2011/96/EU og artikel 1 i direktiv 2003/49/EF, i det omfang disse direktiver finder anvendelse som følge af, at virksomheden anses for at være skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat, når følgende betingelser er opfyldt:
 - a) en virksomhed formodes ikke at have et minimum af indhold
 - b) en virksomhed afkræfter ikke formodningen i litra a) for et skatteår.
2. Den medlemsstat, hvor virksomhedens aktionær(er) er hjemmehørende, beskatter virksomhedens relevante indkomst i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, som om den var tilfaldet virksomhedens aktionær(er) direkte, og fratrækker enhver skat, der er betalt af denne indkomst i virksomhedens medlemsstat, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) den relevante indkomst tilfalder en virksomhed, der formodes ikke at have et minimum af indhold
 - b) virksomheden afkræfter ikke den formodning, der er omhandlet i litra a)
 - c) både virksomhedens aktionærer og betaleren er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat.

Første afsnit finder anvendelse uanset enhver aftale eller overenskomst, der indeholder bestemmelser om ophævelse af dobbeltbeskatning af indkomst og, i givet fald, kapital, der er i kraft med en anden medlemsstat.

Hvis betaleren ikke er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat, beskatter den medlemsstat, hvor virksomhedens aktionær(er) er hjemmehørende, den relevante indkomst, der tilfalder virksomheden, i overensstemmelse med dens nationale lovgivning, som om den var tilfaldet direkte til virksomhedens aktionær(er), uden at dette berører eventuelle aftaler eller konventioner om afskaffelse af dobbeltbeskatning af indkomst og, hvor det er relevant, kapital, der er gældende

mellem den medlemsstat, hvor virksomhedens aktionærer er hjemmehørende, og betalerens jurisdiktion i et tredjeland.

Hvis virksomhedens aktionær(er) ikke er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat, pålægger den medlemsstat, hvor betaleren af denne indkomst er hjemmehørende, kildeskat i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, uden at dette berører eventuelle aftaler eller konventioner om afskaffelse af dobbeltbeskatning af indkomst og, i givet fald, kapital, der er i kraft med det tredjeland, hvor virksomhedens aktionær(er) er hjemmehørende.

3. Hvis de formuegoder, der er omhandlet i artikel 4 ejes af en virksomhed, der formodes ikke at have et minimum af indhold, og virksomheden ikke afkræfter denne formodning:
 - a) beskatter den medlemsstat, hvor de i artikel 4, litra e), omhandlede formuegoder er beliggende, disse formuegoder i henhold til sin nationale lovgivning, som om de var ejet direkte af virksomhedens aktionær(er), uden at dette berører eventuelle aftaler eller konventioner om afskaffelse af dobbeltbeskatning af indkomst og, i givet fald, kapital, der er i kraft med den jurisdiktion, hvor virksomhedens aktionær(er) er hjemmehørende
 - b) beskatter den medlemsstat, hvor virksomhedens aktionær(er) er hjemmehørende, sådanne formuegoder i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, som om virksomhedens aktionær(er) var direkte ejer(e) af dem, uden at dette berører eventuelle aftaler eller konventioner om afskaffelse af dobbeltbeskatning af indkomst og, i givet fald, kapital, der er i kraft med den jurisdiktion, hvor formuegoderne befinder sig.

Artikel 12

Skattemæssige konsekvenser af, at virksomheden ikke har et minimum af indhold i skattemæssig henseende i den medlemsstat, hvor virksomheden er hjemmehørende

Hvis en virksomhed ikke har et minimum af indhold i skattemæssig henseende i den medlemsstat, hvor den er skattemæssigt hjemmehørende, træffer denne medlemsstat en af følgende afgørelser:

- a) afviser en anmodning om en attest for skattemæssigt hjemsted til brug uden for denne medlemsstats jurisdiktion
- b) udsteder en attest for skattemæssigt hjemsted, hvoraf det fremgår, at virksomheden ikke er berettiget til fordelene ved aftaler og overenskomster, der foreskriver afskaffelse af dobbeltbeskatning af indkomst og, hvor det er relevant, kapital, og ved internationale aftaler med tilsvarende formål eller virkning, og ved artikel 4, 5 og 6 i direktiv 2011/96/EU og artikel 1 i direktiv 2003/49/EF.

KAPITEL IV UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 13 Ændringer af direktiv 2011/16/EU

I direktiv 2011/16/EU foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 3, nr. 9, foretages følgende ændringer:
 - a) Litra a) affattes således:

"a) I forbindelse med artikel 8, stk. 1, og artikel 8a-8ad, systematisk meddelelse af foruddefinerede oplysninger til en anden medlemsstat uden forudgående anmodning og med forud fastsatte regelmæssige intervaller. I forbindelse med artikel 8, stk. 1, vedrører henvisningen til tilgængelige oplysninger de oplysninger i sagsakterne i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, som kan indhentes i medfør af procedurerne til indsamling og behandling af oplysninger i den pågældende medlemsstat"
 - b) Litra c) affattes således:

"c) i forbindelse med andre bestemmelser i dette direktiv end artikel 8, stk. 1 og 3a, og artikel 8a og 8ad, den systematiske meddelelse af foruddefinerede oplysninger, der er omhandlet i litra a) og b) i dette litra."
- 2) I afdeling II i kapitel II indsættes følgende som artikel 8ad:

"Artikel 8ad

Anvendelsesområde og betingelser for obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger om virksomheder, der skal indberette indikatorer for et minimum af indhold

1. Den kompetente myndighed i en medlemsstat, der modtager oplysninger fra en virksomhed, der er etableret på dens område i overensstemmelse med artikel 7 i Rådets direktiv [OP] (indsæt fuld titel og EUT-reference)*, meddeler ved automatisk udveksling og senest 30 dage efter modtagelsen af disse oplysninger de kompetente myndigheder i alle andre medlemsstater disse oplysninger i overensstemmelse med stk. 4 og gældende praktiske ordninger vedtaget i henhold til artikel 21.
2. Den kompetente myndighed i en medlemsstat, der attesterer, at en virksomhed har afkræftet formodningen i henhold til artikel 9 i direktiv [OP], eller at en virksomhed er fritaget i henhold til artikel 10 i nævnte direktiv, meddeler ved hjælp af automatisk udveksling og senest 30 dage efter certificeringen disse oplysninger til de kompetente myndigheder i alle andre medlemsstater i overensstemmelse med gældende praktiske ordninger vedtaget i henhold til artikel 21.
3. Den kompetente myndighed i en medlemsstat, som ved hjælp af en revision i henhold til den pågældende medlemsstats nationale lovgivning konkluderer, at en virksomhed ikke opfylder de indikatorer for et minimum af indhold, der er fastsat i artikel 7 i direktiv [OP], meddeler ved hjælp af automatisk udveksling og senest 30 dage efter den dato, hvor resultatet af revisionen bliver endeligt, disse oplysninger til de kompetente myndigheder i alle andre medlemsstater i overensstemmelse med gældende praktiske ordninger vedtaget i henhold til artikel 21.

4. De oplysninger, som en kompetent myndighed i en medlemsstat skal meddele i henhold til stk. 1 vedrørende hver virksomhed, skal omfatte følgende:
 - a) skatteregistreringsnummeret (TIN) for den virksomhed, der skal indberette i henhold til artikel 6 i direktiv [OP]
 - b) momsnummeret, hvis det foreligger, for den virksomhed, der skal indberette i henhold til artikel 6 i direktiv [OP]
 - c) identifikation af virksomhedens aktionærer og den eller de reelle ejere af selskabet som defineret i artikel 3, nr. 5) og 6)
 - d) identifikation af eventuelle andre medlemsstater, der sandsynligvis vil blive berørt af virksomhedens indberetning
 - e) identifikation af enhver person i de andre medlemsstater, der sandsynligvis vil blive berørt af virksomhedens indberetning
 - f) den erklæring, som virksomheden har afgivet i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1
 - g) resumé af den dokumentation, som virksomheden har fremlagt i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2.
5. Med forbehold af stk. 4 skal de oplysninger, der skal meddeles af en kompetent myndighed i en medlemsstat i henhold til stk. 2, også omfatte følgende:
 - h) medlemsstatens kompetente myndigheds attesting af, at virksomheden har afkræftet formodningen i henhold til artikel 9 i direktiv [OP], eller at virksomheden er fritaget for indberetning i henhold til artikel 10 i nævnte direktiv
 - i) et resumé af den yderligere dokumentation, som den kompetente myndighed anser for relevant for udstedelsen af et certifikat for, at formodningen er blevet afkræftet i henhold til artikel 9 i direktiv [OP] eller at virksomheden er fritaget for indberetning i henhold til artikel 10 i samme direktiv.
6. Med forbehold af stk. 4 skal de oplysninger, der skal meddeles af en kompetent myndighed i en medlemsstat i henhold til stk. 3, også omfatte revisionsberetningen, hvis en sådan beretning er udstedt af den kompetente myndighed.
7. For at lette udvekslingen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, 5 og 6, vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter de praktiske ordninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne artikels stk. 1-6, herunder foranstaltninger til standardisering af meddelelsen af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, 5 og 6. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 26, stk. 2.
8. I denne artikels stk. 1-5 forstås ved "virksomhed" en virksomhed som defineret i artikel 3, nr. (1), i direktiv [OP].
9. Behandlede oplysninger opbevares i 5 år og under ingen omstændigheder længere end nødvendigt for at nå målene i dette direktiv.
10. De kompetente myndigheder i hver medlemsstat betragtes som registeransvarlige, og Kommissionen betragtes som databehandler.
11. Medlemsstaterne kan i tilfælde af uautoriseret videregivelse af oplysninger som omhandlet i stk. 4, litra a) til f), som en formildende foranstaltning beslutte at

suspendere udvekslingen af oplysninger i henhold til dette direktiv med den medlemsstat, hvor den uautoriserede videregivelse fandt sted."

3) Artikel 20, stk. 5, affattes således:

"5. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter standardformularer, herunder sprogordninger, i følgende tilfælde:

- a) til automatisk udveksling af oplysninger om grænseoverskridende forhåndstilsagn og forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger i medfør af artikel 8a før den 1. januar 2017
- b) til automatisk udveksling af oplysninger om indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger i medfør af artikel 8ab før den 30. juni 2019
- c) til automatisk udveksling af oplysninger om virksomheder, der skal indberette oplysninger om indikatorer for et minimum af indhold i henhold til artikel 8ad inden den 1. januar 2024.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 26, stk. 2.

Disse standardformularer må ikke være mere omfattende end de komponenter til udveksling af oplysninger, der er anført i artikel 8a, stk. 6, artikel 8ab, stk. 14, og artikel 8ad, stk. 4, 5 og 6, samt andre relaterede områder, der er knyttet til disse komponenter, og som er nødvendige for at nå målene i henholdsvis artikel 8a, 8ab og 8ac.

De sprogordninger, der er omhandlet i første afsnit, forhindrer ikke medlemsstaterne i at meddele de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8a, 8ab og 8ad, på et hvilket som helst af Unionens officielle sprog. Disse sprogordninger kan dog omfatte bestemmelser om, at de centrale elementer i disse oplysninger også skal sendes på et andet af Unionens officielle sprog."

4) Artikel 21, stk. 5, affattes således:

"5. Senest den 31. december 2017 udvikler og stiller Kommissionen teknisk og logistisk støtte til et sikkert centralregister på medlemsstatsniveau for administrativt samarbejde på beskatningsområdet til rådighed, hvor oplysninger, der skal meddeles i forbindelse med artikel 8a, stk. 1 og 2, indføres med henblik på den automatiske udveksling, der er omhandlet i de nævnte stykker.

Senest den 31. december 2019 udvikler og stiller Kommissionen teknisk og logistisk støtte til et sikkert centralregister på medlemsstatsniveau for administrativt samarbejde på beskatningsområdet til rådighed, hvor oplysninger, der skal meddeles i forbindelse med artikel 8ab, stk. 13, 14 og 16, indføres med henblik på den automatiske udveksling, der er omhandlet i de nævnte stykker.

Senest den 30. juni 2024 udvikler og stiller Kommissionen teknisk og logistisk støtte til et sikkert centralregister på medlemsstatsniveau for administrativt samarbejde på beskatningsområdet til rådighed, hvor oplysninger, der skal meddeles i forbindelse med artikel 8ad, stk. 1, 2 og 3, indføres med henblik på den automatiske udveksling, der er omhandlet i de nævnte stykker.

De kompetente myndigheder i alle medlemsstater har adgang til de oplysninger, der indføres i dette register. Kommissionen har også adgang til de oplysninger, der indføres i dette register, dog med de begrænsninger, der er fastsat i artikel 8a, stk. 8, og artikel 8ab, stk. 17. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter de nødvendige praktiske ordninger for gennemførelsen af første, andet og tredje afsnit i dette stykke. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 26, stk. 2.

Indtil dette sikre centrale register er operationelt, gennemføres den automatiske udveksling, der er omhandlet i artikel 8a, stk. 1 og 2, artikel 8ab, stk. 13, 14 og 16, og artikel 8ad, stk. 1, 2 og 3, i overensstemmelse med stk. 1 i denne artikel og de gældende praktiske ordninger."

KAPITEL V HÅNDHÆVELSE

Artikel 14 Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler for sanktioner for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne sikrer, at disse sanktioner omfatter en administrativ bøde på mindst 5 % af virksomhedens omsætning i det pågældende skatteår, hvis den virksomhed, der skal indberette i henhold til artikel 6, ikke opfylder dette krav for et skatteår inden for den fastsatte frist eller afgiver en urigtig angivelse i selvangivelsen i henhold til artikel 7.

Artikel 15 Anmodning om skatterevision

Hvis den kompetente myndighed i en medlemsstat har grund til at tro, at en virksomhed, der er skattemæssigt hjemmehørende i en anden medlemsstat, ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til dette direktiv, kan førstnævnte medlemsstat anmode den kompetente myndighed i sidstnævnte medlemsstat om at foretage en skatterevision af virksomheden.

Den kompetente myndighed i den anmodede medlemsstat indleder skatterevisionen inden for en måned efter modtagelsen af anmodningen og gennemfører den i overensstemmelse med reglerne for skatterevision i den anmodede medlemsstat.

Den kompetente myndighed, der har foretaget skatterevisionen, giver feedback om resultatet af en sådan revision til den kompetente myndighed i den anmodende medlemsstat så hurtigt som muligt og senest en måned efter, at resultatet af skatterevisionen er kendt.

Artikel 16 Overvågning

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen følgende oplysninger for hvert skatteår:
 - a) antal virksomheder, der opfylder betingelserne i artikel 6, stk. 1

- b) antal virksomheder, der indberettede i henhold til artikel 7
- c) sanktioner, der pålægges i henhold til artikel 14 for manglende overholdelse af kravene i dette direktiv
- d) antal virksomheder, der formodes ikke at have et minimum af indhold i overensstemmelse med artikel 8, og antallet af virksomheder, der afkræftede en sådan formodning i overensstemmelse med artikel 9
- e) antallet af virksomheder, der i henhold til artikel 10 er fritaget fra kravene i dette direktiv
- f) antal revisioner hos virksomheder, der opfylder betingelserne i artikel 6, stk. 1
- g) antal tilfælde, hvor en virksomhed, der formodes at have et minimum af indhold, viste sig ikke at have væsentlig aktivitet, navnlig efter en revision
- h) antal indsendte anmodninger om udveksling af oplysninger og antal modtagne anmodninger
- i) antal indsendte anmodninger om skatterevision og antal modtagne anmodninger.

Efter anmodning fra Kommissionen meddeler medlemsstaterne Kommissionen alle andre oplysninger, der er nødvendige for at overvåge og evaluere gennemførelsen af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne meddeler de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, halvårligt senest den 31. december i det skatteår, der følger efter udløbet af den halvårige periode.

Artikel 17 **Rapporter**

1. Senest den 31. december 2028 sender Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv til Europa-Parlamentet og Rådet.
2. Ved udarbejdelsen af rapporten tager Kommissionen hensyn til de oplysninger, som medlemsstaterne har meddelt i henhold til artikel 15.
3. Kommissionen offentliggør rapporten på sit websted.

KAPITEL VI **AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

Artikel 18 **Gennemførelse af direktivet**

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [30. juni 2023] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den [1. januar 2024].

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 19
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 20
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

UNSHHELL

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Skattepolitik.

1.3. Forslagets/initiativets art

X en ny foranstaltning

en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning¹

en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

en sammenlægning eller omlægning af en eller flere foranstaltninger til en ny/anden foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Generelle mål

Forslaget har til formål at reducere tabet af skatteindtægter i forbindelse med skatteundgåelse og skatteunddragelse som følge af brugen af skuffeselskaber i EU. Desuden vil forslaget gøre det muligt for medlemsstaterne præcist at beskrive og kvantificere omfanget af det skattemæssige misbrug af skuffeselskaber i EU. I sidste ende bør forslaget yderligere afskrække oprettelsen af skuffeselskaber i EU.

1.4.2. Specifikke mål

Specifikke mål

1) Identifikation af skuffeselskaber i EU, der risikerer skattemisbrug gennem anvendelse af objektive kriterier for indhold. Når et skuffeselskab er blevet identificeret som udgørende en risiko for skattemisbrug, vil forslaget fastsætte klare, på forhånd fastlagte fælles skattemæssige konsekvenser i hele EU for at forhindre skattemæssige tab.

2) Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør have adgang til oplysninger, der gør det muligt at identificere skuffeselskaber, der er hjemmehørende/etableret i andre medlemsstater, således at de kan forhindre grænseoverskridende skattemisbrug, f.eks. ved at nægte skattefordele i henhold til skatteoverenskomster.

3) Forslaget har til formål at afskrække udbydere af tjenester til trustere eller selskaber fra overhovedet at oprette skuffeselskaber i EU. De kriterier for indhold, der er anført i punkt 1) ovenfor, har til formål at bekæmpe selve de tjenester, som udbydere af tjenester til trustere eller selskaber tilbyder, såsom oprettelse af postadresser, som udbydere af tjenester til trustere eller selskaber leverer til skuffeselskaber.

¹ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

1.4.3. Forventede resultater og virkninger

De enheder, der er målgruppen, skal indberette til skattemyndighederne, om de opfylder indikatorerne for et minimum af indhold eller ej. Der vil være skattemæssige konsekvenser for enheder, der ikke opfylder disse indikatorer.

1.4.4. Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til kontrol af fremskridt og resultater.

Formål	Indikatorer	Måleværktøjer/datakilder
Anvendelse af fælles indholdskriterier til at identificere skuffeselskaber for at forhindre tab af skatteindtægter som følge af skatteunddragelse og skatteundgåelse.	Yderligere skatteindtægter, som sikres takket være initiativet, der forhindrer skuffeselskaber i at opnå en skattefordel på nationalt plan eller på tværs af grænserne.	Årlig vurdering af automatisk udveksling af oplysninger (kilde: Medlemsstaternes skattemyndigheder)
Levering af oplysninger til medlemsstaterne med henblik på at identificere skuffeselskaber, der anvendes til skattemæssige misbrugsformål.	Antal udvekslinger af skuffeselskaber og medlemsstaternes overensstemmelsesaktiviteter.	Data, som medlemsstaterne hvert år skal indsende til Kommissionen med henblik på overvågning (kilde: Medlemsstaternes skattemyndigheder)
Afskrækkende virkning for udbydere af tjenester til truster eller selskaber, der opretter skuffeselskaber i EU.	Medlemsstaternes kvalitative vurdering af initiativets indvirkning på at afskrække udbydere af tjenester til truster eller selskaber fra at tilbyde tjenester til oprettelse af skuffeselskaber.	Årlig vurdering af automatisk udveksling af oplysninger (kilde: Medlemsstaternes skattemyndigheder)

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. Krav, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for gennemførelse af initiativet

Juridiske enheder og arrangementer, som skal indberette i henhold til forslaget, vil selv vurdere ved hjælp af kriterierne vedrørende indhold, om de er i risiko for skattemisbrug. Oplysninger om enheder og arrangementer, som skal foretage en selvsvurdering i en medlemsstat, vil automatisk blive videregivet til de kompetente myndigheder i andre medlemsstater. I denne forbindelse skal myndighederne indgive de fremlagte oplysninger til et centralregister, som alle medlemsstaterne får adgang til. Kommissionen vil få begrænset adgang til registret for at sikre, at den kan holde sig tilstrækkelig informeret til at kunne vurdere, hvordan direktivet fungerer.

Forslaget vil anvende de praktiske ordninger, der i øjeblikket er fastsat i direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde inden for direkte beskatning (DAC).

Hvad angår tidsplanen for oprettelse af andre centrale registre med henblik på udveksling af skatteoplysninger, som f.eks. DAC3 og DAC6, vil medlemsstaterne og Kommissionen kræve mindst 18 måneder efter vedtagelsen af forslaget til at kunne indføre de systemer, der gør det muligt at udveksle oplysninger mellem medlemsstaterne. Gennemførelsen med en opstartsfasen forventes fra januar 2024.

- 1.5.2. *Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.*

Forslaget har ikke til formål at erstatte eksisterende nationale og internationale regler til bekæmpelse af skattesvig for skuffeselskaber i EU. Forslaget sigter i stedet mod at styrke og supplere de eksisterende foranstaltninger ved at opstille objektive kriterier for at forhindre skattemisbrug i en grænseoverskridende sammenhæng. Ensartede regler ville sikre konsekvens i kravene vedrørende indhold i skattemæssig henseende i EU og de modforanstaltninger, der skal anvendes, herunder skattemæssige konsekvenser og sanktioner for manglende overholdelse.

For koncernvirksomheder i hele EU vil der være stordriftsfordele, da der kun skal anvendes ét sæt regler vedrørende indhold. Det vil dermed sikre lige vilkår og fair konkurrence for virksomheder i EU.

- 1.5.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

Initiativet er en ny mekanisme. Den foretrukne løsningsmodel i konsekvensanalysen bygger på den tilgang, som EU følger ved vurderingen af indholdet i relevante tredjelands som led i den proces, der fører til udarbejdelse og ajourføring af EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner. Den har til formål at kopiere nogle af kendetegnene ved denne proces.

- 1.5.4. *Sammenhæng med den flerårige finansielle ramme og eventuelle synergivirkninger med andre relevante instrumenter*

I Kommissionens meddelelse om erhvervsbeskatning i det 21. århundrede forpligtede Kommissionen sig til inden udgangen af 2021 at fremsætte et lovgivningsforslag, der fastsætter EU-regler, der skal neutralisere misbrug af skuffeselskaber til skattemæssige formål. Forslaget vil anvende de procedurer, ordninger og IT-værktøjer, der allerede er etableret eller er under udvikling inden for rammerne af DAC.

- 1.5.5. *Vurdering af de forskellige tilgængelige finansieringsmuligheder, herunder muligheden for omfordeling*

Omkostningerne ved gennemførelsen af initiativet vil blive finansieret over EU-budgettet, som kun vedrører de centrale elementer i systemet for automatisk udveksling af oplysninger. Ellers vil det være op til medlemsstaterne at gennemføre de påtænkte foranstaltninger.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

Begrænset varighed

- gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger.

Ubegrænset varighed

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)²

Direkte forvaltning ved Kommissionen

- i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- i gennemførelsesorganer

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Indirekte forvaltning ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
- Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- offentligtretlige organer
- privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt

Bemærkninger

Dette forslag bygger på de eksisterende rammer og systemer for automatisk udveksling af oplysninger ved hjælp af et centralt register over forhåndsgodkendte grænseoverskridende afgørelser ("DAC3") og indberetningspligtige grænseoverskridende skatteordninger ("DAC6"), som blev udviklet i henhold til artikel 21 i direktiv 2011/16/EU i forbindelse med disse tidligere ændringer af DAC. Kommissionen skal sammen med medlemsstaterne udvikle standardformularer og -formater til udveksling af oplysninger i kraft af gennemførelsesforanstaltninger. For så vidt angår CCN-netværket, som vil muliggøre udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, har Kommissionen ansvaret for udvikling

² Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/DA/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

af netværket, mens medlemsstaterne vil forpligte sig til at etablere en hensigtsmæssig indenlandsk infrastruktur, som vil gøre det muligt at udveksle oplysninger via netværket.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Kommissionen vil sikre, at der er indført ordninger til overvågning og evaluering af interventionens funktionsmåde og vurdere den i forhold til de vigtigste politiske mål. Eftersom "Unshell" indebærer en ændring af DAC, kan der foretages overvågning og evaluering i overensstemmelse med de øvrige elementer i det administrative samarbejde.

Medlemsstaterne vil hvert år indsende data til Kommissionen med henblik på de oplysninger, der er skitseret i ovenstående tabel, om resultatindikatorer, der vil blive anvendt til at overvåge overholdelsen af forslaget.

Da der foreligger overvågningsdata, vil Kommissionen tage omfanget af interventionen op til fornyet overvejelse for at undersøge muligheden for at udvide den til at omfatte yderligere sektorer og/eller revidere nogle af dens karakteristika.

Der vil blive foretaget en evaluering fem år efter forslagets gennemførelse, hvilket vil gøre det muligt for Kommissionen at gennemgå resultaterne af politikken med hensyn til dens mål samt de samlede virkninger for så vidt angår skatteindtægter, virksomheder og det indre marked.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Gennemførelsen af initiativet vil afhænge af de kompetente myndigheder (skattemyndighederne) i medlemsstaterne. De vil være ansvarlige for at finansiere deres egne nationale systemer og tilpasninger, der er nødvendige for, at udvekslingen kan finde sted med det centrale register, der skal oprettes med henblik på forslaget.

Kommissionen vil oprette den infrastruktur, herunder det centrale register, som vil gøre det muligt at udveksle oplysninger mellem medlemsstaterne om identifikation af skuffeselskaber. Der er oprettet IT-systemer til DAC, som vil blive anvendt til dette initiativ. Kommissionen vil finansiere de systemer, der er nødvendige for at muliggøre udvekslingerne, herunder det centrale register, som vil gennemgå de vigtigste kontrolelementer, nemlig kontrol af indkøbskontrakter, teknisk kontrol af indkøb, forudgående kontrol af forpligtelser og forudgående kontrol af betalinger.

2.2.2. *Oplysninger om de udpegede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

Den foreslåede intervention vil være baseret på et erklæringssystem, som indebærer risiko for, at juridiske enheder ikke erklærer eller afgiver ukorrekte erklæringer, og ordninger, der er nødvendige for at foretage en selvevaluering i forhold til kriterierne vedrørende indhold i henhold til forslaget. Medlemsstaterne vil skulle revidere sådanne selvevalueringer og årligt indberette statistikker til Kommissionen, herunder antallet af enheder, der er blevet revideret, og sanktioner for manglende overholdelse.

For at imødegå risikoen for juridiske enheders og arrangementers manglende overholdelse indeholder forslaget en sanktionsramme. De nationale skattemyndigheder vil være ansvarlige for at håndhæve sanktioner og mere generelt for at sikre overholdelse af "Unshell". Sanktionerne er fastsat på et tilstrækkeligt højt niveau til at virke afskrækkende. Desuden vil de nationale skattemyndigheder være i stand til at foretage revisioner for at afsløre og afskrække fra manglende overholdelse.

For at overvåge, at forslaget anvendes korrekt, vil Kommissionen have begrænset adgang til det centrale register, hvor medlemsstaterne udveksler oplysninger om enheder og arrangementer, der indberetter i henhold til forslaget.

Hovedelementerne i kontrolstrategien er:

Indkøbskontrakter

Finansforordningens kontrolprocedurer for indkøb: Alle indkøbskontrakter indgås i henhold til Kommissionens tjenestegrenes sædvanlige kontrolprocedure for betalinger under hensyntagen til kontraktlige forpligtelser og krav om forsvarlig finansforvaltning og almindelig forvaltning. Forholdsregler mod svig (kontrol, rapporter osv.) indgår i alle kontrakter, som indgås mellem Kommissionen og støttemodtagere. Der udarbejdes detaljerede programbetingelser, som udgør grundlaget for hver enkelt kontrakt. Godkendelsesproceduren følger strengt TAXUD TEMPO's metode: Foranstaltningerne gennemgås, ændres om nødvendigt og accepteres (eller afvises) udtrykkeligt. Fakturaer betales aldrig uden et "godkendelsesbrev".

Teknisk kontrol i forbindelse med indkøb

GD TAXUD kontrollerer de leverede ydelser og overvåger operationer og tjenester, der udføres af kontrahenter. Generaldirektoratet udfører også jævnlige kvalitets- og sikkerhedsrevision af deres kontrahenter. I forbindelse med kvalitetskontrollerne sikres det, at de processer, som kontrahenterne rent faktisk anvender, overholder regler og procedurer i deres kvalitetsprogrammer. Sikkerhedsrevisioner sætter fokus på specifikke processer, procedurer og konstruktioner.

GD TAXUD udfører ud over ovennævnte kontroller traditionel finanskontrol.

Forudgående verifikation af forpligtelser

Alle GD TAXUD's forpligtelser kontrolleres af lederen af økonomiafdelingen og HR-afdelingen. Derfor omfattes 100 % af forpligtelserne af den forudgående verifikation. Proceduren giver stor sikkerhed for, at transaktionerne er lovlige og formelt rigtige.

Forudgående verifikation af betalinger

100 % af betalingerne verificeres forudgående. Desuden udvælges mindst én betaling (fra alle udgiftskategorier) pr. uge tilfældigt til ekstra forudgående verifikation. Denne udføres af lederen af økonomiafdelingen og HR-afdelingen. Der er ikke noget mål med hensyn til dækning, idet formålet med verifikationen er at foretage stikprøver for at kontrollere, om alle betalinger er foretaget i overensstemmelse med bestemmelserne. De øvrige betalinger behandles dagligt i overensstemmelse med gældende regler.

Erklæringer fra de ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede

Alle de ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede underskriver erklæringer, hvori de giver deres støtte til den årlige aktivitetsrapport for det pågældende år. Disse erklæringer dækker foranstaltningerne i programmet. Den ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede erklærer, at foranstaltningerne i forbindelse med budgetgennemførelsen er udført i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, at forvaltningen og de indførte kontrolsystemer har givet tilstrækkelig sikkerhed for transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed, og at risiciene i tilknytning til disse foranstaltninger er blevet grundigt kortlagt og rapporteret, samt at der er gennemført modvirkende foranstaltninger.

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

De etablerede kontrolforanstaltninger gør det muligt for GD TAXUD at opnå tilstrækkelig sikkerhed for kvaliteten og den formelle rigtighed af udgifterne og mindske risikoen for manglende overholdelse. Foranstaltningerne i ovennævnte kontrolstrategi mindsker de potentielle risici til under målet på 2 % og når ud til alle støttemodtagere. Eventuelle ekstraforanstaltninger for yderligere at nedbringe risikoen ville medføre uforholdsvist store omkostninger og er derfor ikke planlagt. De samlede omkostninger, der skal til for at gennemføre ovennævnte kontrolstrategi — for alle udgifter under Fiscalis-programmet — er begrænset til 1,6 % af de samlede indgåede betalinger. Det samme forventes at være tilfældet for dette initiativ. Programmets kontrolstrategi begrænser risikoen for manglende overholdelse til næsten nul og står til enhver tid i et rimeligt forhold til de aktuelle risici.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan efter bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999³ og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁴ foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt finansieret i henhold til nuværende forordning.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

⁴ Rådets Forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder, EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Type of Udgiftens art	Bidrag			
	14.03.01	OB/IOB ¹	fra EFTA-lande ²	fra kandidatlande ³	fra tredje lande	i henhold til finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
	Forbedring af skattesystemernes korrekte virkemåde	OB/IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Type of Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredje lande	i henhold til finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
	Ikke relevant	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

¹ OB = opdelte bevillinger / IOB = ikkeopdelte bevillinger.

² EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

³ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	14.03.01
--	--------	----------

GD: TAXUD			2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
•Aktionsbevillinger									
Budgetpost 14.03.01	Forpligtelser	(1a)	0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	0,082	1,088
	Betalinger	(2a)		0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	1,008
Bevillinger I ALT til GD TAXUD	Forpligtelser	=1a+1b +3	0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	0,082	1,088
	Betalinger	=2a+2b +3		0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	1,008

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
--	----------	---------------------------

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af de "administrative budgetoplysninger", der først skal indføres i [bilaget til finansieringsoversigten](#) (bilag V til de interne regler), som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

i mio. EUR (tre decimaler): Løbende priser

2023	2024	2025	2026	2027	I ALT FFR for 2021-

						2027	
GD: TAXUD							
• Menneskelige ressourcer		0,300	0,036	0,036	0,036	0,036	0,444
• Andre administrationsudgifter — Tjenesterejser		0,020	0,002	0,002	0,002	0,002	0,028
I ALT GD TAXUD	Bevillinger	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,472

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,472
---	---	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

i mio. EUR (tre decimaler): Løbende priser

		2023	2024	2025	2026	2027	I ALT FFR for 2021-2027
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	1	0,120	0,120	0,120	0,120	1,480
	Betalinger	0,320	0,718	0,120	0,120	0,120	1,398

3.2.2. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	Year 2023	Year 2024	Year 2025	Year 2026	Year 2027	Year 2028	Year 2029	I ALT
--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	-------

HEADING 7 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	0,300	0,036	0,036	0,036	0,036	0,036	0,036	0,516
Andre administrationsudgifter	0,020	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,032
Subtotal HEADING 7 i den flerårige finansielle ramme	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,548

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7¹ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Other expenditure af administrativ karakter								
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 of the multiannual financial framework								

I ALT	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,548
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

¹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.2.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer.
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	Year 2023	Year 2024	Year 2025	Year 2026	Year 2027	Year 2028	I alt
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	1	1	0,4	0,2	0,1	0,1	2,8
20 01 02 03 (i delegationer)							
01 01 01 01 (indirekte forskning)							
01 01 01 11 (direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
• Eksternt personale i årsværk¹							
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)							
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JED i delegationerne)							
XX 01 xx yy zz²	— i hovedsædet						
	— i delegationer						
01 01 01 02 (KA, UNE, V — indirekte forskning)							
01 01 01 12 (KA, UNE, V – direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT	1	1	0,4	0,2	0,1	0,1	2,8

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Forberedelse af møder og korrespondance med medlemsstaterne, udarbejdelse af formularer, IT-formater og det centrale register.
Eksternt personale	Ikke relevant

¹ KA = kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JED = junioreksperter ved delegationerne.

² Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.3. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR).

- kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter, de tilsvarende beløb og de instrumenter, der foreslås anvendt.

- kræver en revision af FFR.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse

3.2.4. Tredjemands bidrag til finansieringen

Forslaget/initiativet:

- indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	Year N ¹	Year n+1	Year n+2	Year n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv organ, som deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

¹ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Dette gælder også for de efterfølgende år.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for andre indtægter
 - Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ²					Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)	
		Year n	Year n+1	Year n+2	Year n+3			
Artikel ...								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

² Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.